BAYAN YANI

2017- 06 ● 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

ISSN 2146-1384

66

AMA ANNE BRAD PITT'İN FİLMİNİ SEYREEDİCEEM...

BAŞLATMA BRAD'INA ŞİMDİ AAAH! KILIÇDAROĞLU ÇIKTI İŞTE. YÜRÜMEK NASIL DA YARADI, 10 YAŞ BİRDEN ATTI VALLAHİ. ŞU KARİZMAYA BAK ON BİNLERİ TAKTI PEŞİNE...

BİZİMKİLER TIKANIR KALIRDI İLK DAHA İLK GÜNDE... NE ENERJİ VARMIŞ AYOL, HİÇ GÖSTER-MİYORDU HİHİHİ!

AY AY AYY GÜNEŞ ALTINDA YÜRÜMEKTEN NASIL DA BRONZLAŞTI MAŞALLAH!.. BEYAZ GÖMLEĞİ DE ÇOK YAKIŞIYOR TENİNE.

Ramize Erer.

Yeni kararnameyle imam hatip liselerinin sayıları artırılırken fen liselerin kontenjanları düşürüldü.

SÜMME HAŞA...
DOKANMA ZEHİR SAÇIYO DİYORLAR.
BU NE Kİ?
FEN LİSELİ DEDİKLERİ ŞEY...
TÖVBE TÖVBE..
TE ALLAAM BU NASIL BİŞEY YA?..

DİYORUM BEN BİZİM İMAM HATİPLER FEN LİSELERİNE 5 BASAR. İLGİ, BİLGİ, ARAŞTIRMA, İNCELEME HER ŞEY VAR MAŞALLAH!

GÜLAY

Tacizle suçlanan şahıs: "Şeytana uydum."

SANA BERAAT, ŞEYTANA 6 YIL!

HAYDARİ+TUNCAY

Eski Türkiye...

Yeni Türkiye...

Mürekkebin bittiği an...

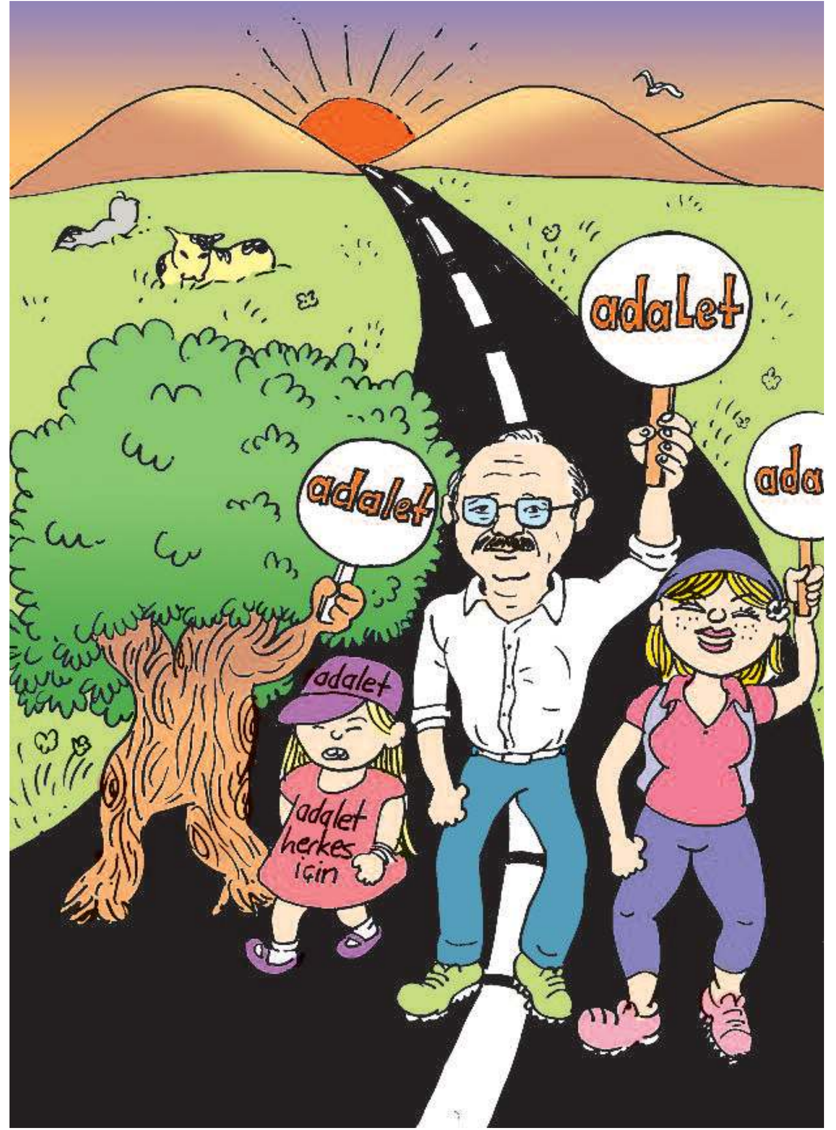
BİR BABA PAYLAŞTIĞI FOTOĞRAFLAR YÜZÜNDEN KIZINI ÖLDÜRMÜŞ... ÇİZ BUNU...
UÇ KIRILDI!
ÇTIRK...

Fayhan

BAYAN YANI AKTÜEL

Son 106 yılın en ürkütücü sıcaklarını yaşadık.

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça KHK'yla atıldıkları işlerine geri dönmek için başladıkları açlık grevinde 4 ayı aştılar...

info@ozlemozdemir.net / twitter @ozlemozdemir

Yürümek

ÖZLEM ÖZDEMİR

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun başlattığı Adalet Yürüyüşü İstanbul'a doğru hızla ilerliyor. Ben yürüyüşün 14. gününde oradaydım. Tarihe hem tanıklık ettiğim hem o tarihin parçası olduğum unutulmayacak günlerden biriydi. Hava sıcak mı sıcak, yol uzun mu uzun ama inanç ve inat olunca ne yollar ne sıcak yıldırmıyor insanı. Oradaki insanları yollara düşüren de yola devam ettiren de bu duygular. Aksi halde hiçbirimiz bu sıcakta saatlerce yürüyemeyiz ama bir ideal uğruna ve de haklılık varsa yollar yürümekle aşınmıyormuş…

İşte yürüyüşten bana kalanlar:

Sabah sekizde bir önceki gece konaklanan noktadan hareket ediliyor. Milletvekilleri hem kendileri hem kortej için çok iyi organize olmuşlar. Her gün bir başka vekil elinde megafon korteji ve diğer vekilleri yönlendiriyor. Aralarında müthiş bir iletişim ve yardımlaşma var.

Kemal Kılıçdaroğlu en önde tek başına sadece korumalarıyla yürüyor. Aslında ilk gün öyle başlamamış ama onunla yan yana olmak isteyen ciddi bir kalabalık olduğu için, onun rahat yürümesi ve kalabalıkta başına bir şey gelmemesi için tek başına yürümesine karar verilmiş ki, yoğun ilgiden ne kadar doğru bir karar olduğunu anlıyorsunuz.

KILIÇDAROĞLU'NUN DİRENCİ

Düzce'den yola çıktığımızda 69 yaşındaki Kılıçdaroğlu'nun hızına yetişmek için neredeyse koşar adım ilerlemek zorunda kaldığımızda küçük dilimi yutuyordum! Yanımda arkadaşım ve CHP PM üyesi Sera Kadıgil vardı ve şaşkınlığıma karşılık; bu durumun her gün böyle olduğunu, başta çok şaşırdıklarını ama Başkan'ın herkesi hayran bırakan inanılmaz bir enerjisi olduğunu söyledi. Ve bunu gözlerimle gördüm, sahiden inanılmaz! Yarım saat sonra kortej olarak kendisine yetişebildik öyle düşünün.

Yürüyüşten önce herkes olası provokasyonlara karşı kesinlikle cevap verilmemesi, tepki olarak sadece alkış ve yürüyüşün sloganı "Hak, Hukuk, Adalet" denebileceğini, başka bir şey yapılmaması gerektiği önemle rica edildi. İnanın kortejdeki herkes de buna riayet

ediyor. Çünkü yolda rabia işareti yapan, vatan hainleri diyen üç beş kendini bilmez mutlaka çıkıyor ama onun dışında yol kenarındaki vatandaşlardan da destek görülüyor. Benim şahit olduğum tek can sıkıcı tepki şuydu: Kırmızı bir arabanın içinde son ses yabancı pop müzik ile eller havada gezen dört türbanlı genç kızımız, yürüyenlere "Hadi evinize gidin evinize" diye bağırıp, bir de Recep Tayyip Erdoğan şarkısını söylediler camlardan çıkıp… Yürüyen insanların aslında onların da hakkı için yürüdüğünü nasıl anlatabilirsiniz ki şimdi? Bir kadın olarak kadınların kendini yok sayan bir anlayışa teslim etmeleri anlamakta en zorlandığım konu…

Neyse devam edelim... Yürüyüşün bir buçuk saatlik ilk etabı bittiğinde yarım saatlik ilk mola verildi. Böyle akşam 19:00'a kadar kısa 3 mola ve öğlen sıcak nedeniyle üç saatlik uzun bir mola veriliyor. Mola noktalarında CHP'nin çeşitli belediyeleri yürüyenlere yemek ve içecek servisi sağlıyor. Bir de vekillerin konakladığı karavanlar var ve halka açıklar! Yani bir karavanda bir vekille de dinlenirken sohbet edebiliyorsunuz. Yandaş medyanın yürüyüşü karalamak için uydurduğu o lüks karavanları da gözümle gördüm! Lüksü anlatmak isterim: Klima yok, en fazla 2 metrelik yatak, soğuk

suyu bile bulmanın zor olduğu eski model karavanlar, yani lüksün I'sini bile ara ki bulasın! Kılıçdaroğlu dahil vekiller saatlerce yürüyüşün ardından bu konfordan uzak küçücük karavanlarda uyuyorlar, bu sıcakta! Soğuk su bulmak hazine bulmak gibi, tuvalet ihtiyacını gidermek bile kolay değil. Bir gölgede serinlemek zaten mucize. Özetle, yürümek öyle sanıldığı kadar kolay değil.

PARTİNİN DEĞİL HALKIN YÜRÜYÜŞÜ

Bir moladan önce Sera Kadıgil beni Kemal Kılıçdaroğlu'nun yanına götürdü. Birlikte biraz yürüyebildim ve ona yürüyüş için teşekkürlerimi ve enerjisi için hayranlığımı ilettim. Sanki günlerdir yürüyen o değilmiş gibi sıcak bir gülüşle teşekkür ederek elimi sıktı. Gözlerinde gördüğüm şey ise kararlılıktı… Ve şunu özellikle belirtmek isterim; Kılıçdaroğlu yürüyüşün hiçbir gününde bir kez olsun yürümeyi bırakıp yola arabayla devam etmedi! Gözümle gördüm ve buna saygı duyuyorum. Çünkü ben bu yaşımda son turda ayaklarımın su toplaması sonucu bir karavana rica edip binmek zorunda kaldım. Ama o yine bazı haberlerde iddia edildiği gibi bir kez bile yürümeyi bırakmış değil! Politika başka bir şey, benim de yurttaş olarak partiye ve Kemal Bey'e eleştirilerim çok oldu. Ama bugün o günlerden biri değil, olmamalı da. 69 yaşında, sıcağın alnında şikâyet etmeden günlerdir yürüyen bir insana ancak saygı duyulur. Bu yürüyüş erken olabilirdi, zamanında başka şeyler yapılabilirdi vs. Bunları tartışmanın artık kimseye faydası yok. Bugün tek önemli şey bu yürüyüş bizi birleştirmek sanırım son fırsat!

Sayısız vekil ile tanıştım, gayretleri takdirin çok ötesinde. Molada halka açık olan karavanlarda biraz soluklandıklarında, çoğunun ayaklarının pansumanlı, yürümekten tırnaklarının düşmüş ve ciltlerindeki güneş yanıklarını gördüğümde, bu yürüyüş için ileri geri konuşulması büyük haksızlık diye düşündüm. Ayrıca kendi aralarında ast üst ilişkisinin de yürüyüşteki birleştirici samimiyetle dönüştüğünü ve partinin ciddi anlamda kabuk değiştirdiğini söyleyebilirim. Halkla olan ilişkileri de sahici, samimi, sahiplenen yani olması gerektiği gibi… Benim içime CHP adına da umut doldu. Bu yürüyüşün bir parti yürüyüşü olmadığını size kesinlikle söyleyebilirim. Zaten ne bayrak var ne bir ayrım. Adalet temelinde derdi olan ve ülkesini seven herkese açık bir yürüyüş. O gelsin bu gelmesin diye bir kural kesinlikle yok. Kimi evladı kimi kendi kimi ülkesi için yürüyor ama hedef ortak. Mesela yürüyüşün ilk gününden itibaren 1 yıldır suçu ispat edilmediği halde hapiste olan oğlu için yürüyor bir dede. Sırtında oğlunun fotoğrafı ve durumu asılı, elinde bayrağımız ve bayrağın altında Atatürk'ün fotoğrafı… Başka söze gerek var mı? Vekillerin hepsi başta tüm haksızlığa uğrayanlar için adalet istemekle birlikte, ülkeye huzur, barış ve mutluluk gelsin diye de yola çıkmışlar. Yürüyüşün nerede biteceği soruluyor hep ama onlar bitmek ile ilgilenmiyor. Çünkü onlara göre mücadele daha yeni başlıyor… Her şeyi göze alarak çıkmışlar yola, dönmeyi ya da vazgeçmeyi hiç düşünmüyorlar.

YENİDEN BİZ OLMAK

Çocukluğumun teyze ve dedeleri umutla yürüyorlar ve biz gençlere yol açıyorlar. Hamile bir kadın karnındaki çocuğunu göstererek yürüyor, bir MHP'li ülke elden gidiyor, tek umut sizsiniz diyor, güç bela bulduğumuz çay ocağının sahibi Necati amca çayın parasını ısrarımıza rağmen almıyor, kartını veriyor ve her zaman beklerim diyor. Her gün yeniden gelenler de var yıllık izinlerini yürüyüşe göre ayarlayanlar da… Herkes birbirine yer veriyor, çayını ekmeğini paylaşıyor, torbalarla çöpler toplanıyor ve bu yürüyüş herkesin bir ağacın altında yan yana oturmasını sağlıyor. "bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" demiş ya Nazım, işte o ne demek Gezi'den sonra şimdi burada yeniden yaşanıyor. Ama buradaki en önemli fark; onlar ülkenin eğitimli gençleri değil sadece, Anadolu'nun çeşitli illerinden gelmiş halk işte, komşu teyze bakkal amca onlar çocukluğumuzdaki... Bu o kadar değerli ki… Bu yürüyüş politik anlamda ne değiştirir bilemem ama bana kendimi yine ülkeme ait olmayı hissettiriyor. Aynı yöne baktığın ama hiç tanımadığın insanlarla bir arada olmayı sağlıyor, yani yeniden biz olmayı... Yalnız olmadığını hissettiriyor ve başarabiliriz duygusu aşılıyor. Ülkenin kadınları artık sokaklarda kendini güvende hissetmezken işte ülkenin kadınları yollarda, hiç tanımadığı insanların arasında kendini her yerden daha güvende hissediyor! Bir kadın olarak bu bile bana yetiyor...

Son etap tamamlandıktan sonra konaklama alanında herkes bir sonraki güne hazırlanmak için dağılıyor. Kimimiz otobüslerle evlerimize kimimiz karavan ya da otele... Ertesi gün, daha kararlı daha umutlu ve hayal ettiğimiz o ülkede yaşamaya bir gün daha yaklaştığımızı düşünmenin sevinci ile... Adalet de huzur da bu topraklara yine gelecek, bu umudu aşılayan ve yollara düşen herkese selam ve sevgiyle...

SERA KADIGİL (CHP PM Üyesi, Avukat)

Yine görüş vermenin, üstüne söz söylemenin çok zor olduğu bir olayın içinde bulduk kendimizi. Adalet Yürüyüşü öyle güzel, öyle kendiliğinden, öyle kalabalık, öyle meşru ve öyle haklı ki, o kadar olur! Gezi'de diyorduk ya "Allah'ım çok haklıyız, haklılıktan delireceğiz" diye, yine aynen öyle… Ülke normalleri gibi mevsim normalleri de şirazesinden kaymış durumda. Kâh sağanak altında, kâh yüzyılın en sıcak günlerinde ama illa ki her gün günde 20 km yol yürüyoruz. Önümüzde hepimize taş çıkartan, neredeyse yetmiş yaşında davasına inanmış bir adam yürüyor. Biz de peşinden adım adım ilerliyoruz. İçimizde bir iş yapmanın saadeti. Çünkü söz bitti! Vakit artık eylem vakti...

BAYAN YANI

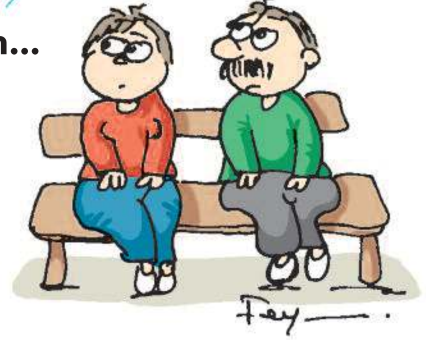
AKTÜEL

Ağrı'nan Patnos ilçesinde eşine şiddet uygulayıp dışkı yediren Ş.Ş. tutklandı.

Nuriye ve Semih ölmesin...

Türkiye uyuşturucu ölümlerinde Avrupa birincisi... Kullanım yaşı 11'e düştü...

Hülya Koçyiğit önemli bir ameliyat geçirdikten sonra Türkiye gündemiyle ilgili demeç verdi.

Kötü Kız Berna Dersleri

Ramize Erer

Kadınların özgürlüğünü kısıtlamaya yönelik nefret saldırıları devam ediyor.

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü -HaE | sengul@hablemitoglu.net

Egonun Ekolojik Olanı Yoksa, Zeytinlikler de Yok !..

Prof. Dr.
Şengül
Hablemitoğlu

"*Kapitalizm gölgesini satamadığı ağacı, keser…"*
Karl Marx

Geçtiğimiz ay büyük bir çoğunluğumuzu çileden çıkaran bir yasa tasarısı gündeme geldi. Zeytincilik Yasası'nın doğrudan ya da dolaylı olarak değiştirilerek, zeytinlik alanların imara açılmasını öngören düzenlemeler, 2002'den bu güne değin defalarca Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin gündemine getirilmiş ve her defasında oybirliği ile reddedilmişti. Geçen ay pes dedirten gelişmelerle ve argümanlarla yeniden meclisin gündemine gelişinin sayısını hatırlamıyorum bile. Açıklamalar ikna edici değil. Belli ki, tarifsiz bir rant var. Üstelik üretici bunu zeytinciliğin idam fermanı olarak nitelendirirken, sıradan vatandaş da doğanın ölüm fermanı olarak algıladı. Zeytin bu topraklarda şiir, efsane, öykü. Zeytin barış, zeytin aşk, zeytin sevgilinin gözündeki gönlündeki sevda. Zeytin kültür bu topraklarda… Ve binlerce yıllık bu kültürün karşısında Türkiye'yi yönetenler, bugün Karl Marx'ın sözlerinde gerçeğe dönüşen bir çirkinlikle kendilerini konumlandırıyorlar; ***'' kapitalizm gölgesini satamadığı ağacı keser…"***

İnsanın doğayla olan ilişkisi, yazık ki doğadan kopmasıyla başka bir yere evrildi. Doğanın bir parçası olan insanın, doğa ile birlikte değil doğayı dönüştürerek ve kullanarak bir uygarlık yaratmaya giriştiğini anlatan Jean Jacques Rousseau, bunun ne denli tehlikeli olduğunu, insanın yıkıcı ve yok edici yanı ile doğaya egemen olmaya çalışmasının bir savaşa dönüştüğünü söyler. Rousseau'ya göre doğanın üzerinde egemen olmaya çalışan insanlık; her girişiminde bedelini ağır bir biçimde ödese de bundan vazgeçmiyor. Çevre felaketleri durmak bilmezken; üstelik kelebek etkisi ile yayılarak dünyayı etkisi altına alırken, doğanın kendini yenileme gücü ve bozulmayı taşıma kapasitesi endüstriyel atıklarla, aşırı avlanma, balık üretimi vs yollarla yok edilirken; suyun kirlenmesi, yer altı sularının aşırı kullanımı, beslenme yetersizliği, dünya tarihinin hiç bir döneminde üretilmediği kadar çok gıda üretilirken açlık çekilmesi, tüm kaynakların aç gözlü bir acımasızlıkla tüketilmesinin Türkiye'deki yansıması zeytinlikler yasasıdır.

Son yıllarda, sosyal olayları ekolojik bir yaklaşımla açıklamak giderek sosyal bilimciler için insanı anlatmanın en kolay yolu oldu. Açıkçası ben de akademide ev içi şiddetten, gençlerin sorunlarına kadar pek çok konuyu ekolojik yaklaşımla anlattım durdum. Bu ay Bayan Yanı'nda bir süredir, literatürde ilgi çekici ancak, Türkiye'de çok da dillendirilmeyen bir konuyu sizlere anlatmayı istedim. İnsanın bilinen hıslarına, gurur, ihtiras, hırs, nefret, hakimiyete dayanan ben merkezciliğine ait egosu ile ***''ekolojik ego***"nun mücadelesinden söz etmek istiyorum.

Çevre sorunlarının oluşmasına neden olan insan davranışlarının psikolojik alt yapısı üzerinde yapılan araştırmalar, çevreye zararlı, yansız ve faydalı diye sınıflandırılan insan davranışlarının, hem dış hem de içsel faktörlerin, özel bir örgütlenme biçimi olan egoyla kontrol edildiğini ortaya koymakta. Ego günlük yaşamda sıklıkla kullandığımız bir kavram. Bildiğimiz egonun anlamı, "ben, benlik"'tir ve esasında ego insanı koruyan bir kafes gibidir. Egonun sağlıklı bir boyutu olarak "ekolojik ego" ya da ekopsikoloji denilen içsel faktör ise; ***"düşünce, duygu ve davranışları ile doğaya zarar vermeyen, doğadaki canlı-cansız bütün varlıklara saygı duyan"*** dengeli özellikteki egoyu tanımlar. Bir başka deyişle, insan halihazırda doğayla iyi ilişkiler kurabilecek bir ekolojik ego ile dünyaya gelir. Çünkü normal koşullarda insan ve doğa birbirini tamamlar. Biri diğeri üzerinde tahakküm kurmaya çalışmaz. Bir anlamda ekolojik ego/ekolojik ben doğuştan insanda zaten vardır. Öyleyse, zeytinlikleri bu kadar vahşice neden yok etmek isteyen insanlar var? Hadi biraz abu sorunun yanıtlarına ve arka planına bakalım…

Madem ki; doğayla iyi ilişkiler kurabilecek bir ekolojik egomuz var, neden insan; bir kuşu, kediyi, köpeği öldürüp, hayvanlara işkence ve tecavüz edip, ağaçları kesip, ormanları yakıp, denizleri kirletip ***"betonu sev çimentoyu koru" (Sevgili Atilla Atalay'a da bir atıfta bulunmazsam olmaz, bir de ne ekliyor biliyorsunuz ''sincabı döğ")*** mottosuna büyük bir adanmışlıkla uyumlu davranmaktadır? Arabasıyla çarptığı başka bir insanı ya da sokakta yaşayan bir canı alıp hastaneye götürmesi gerekirken pek çok insan neden kaçıp gidebiliyor? Tonlarca gıdayı çöpe dökerken, nasıl oluyor da açlıktan ölen çocuklara kayıtsız kalabiliyor? Yeryüzündeki varlığını tehlikeye soktuğunu bildiği halde ozon tabakasının incelmesinin, asit yağmurlarının ve küresel ısınmanın oluşmasının sebebi olan tüketim alışkanlıklarını neden değiştirmiyor? Üstelik de eğitimin, çeşitli iletişim kanallarının son derece geliştiği ve yaşam kalitesinin/standardının yükseldiği bu yüzyılda, biz hala bu soruları nasıl sorabiliyoruz? Bana öyle geliyor ki; bu soruların cevabı; insanın betonlaşan ekolojik egosu.

Artık çocuklarımız komşumuzun bahçesinden elma, armut, kiraz ya da erik çalamıyor. Benim çocukluğumda evimiz bahçe içindeydi, ben de meyve ağaçlarının tepesinden inmezdim. Hayatımın, çocukluğumun en güzel anıları o bahçededir. Yakalanmadan yan bahçedeki ağaçtan Ankara armutlarını nasıl aşırabileceğimizi planlar, toprakla oynardık. Kaç kez toprakla oynarken toprak yuttuğumu hatırlamıyorum bile. Hanımelinin çiçeklerinden az şekerli özünü emer, asmanın ince yapraklarının uzantılarını ekşi ekşi kemirirdik.

O günlerde belki de farkında değildik; ama bu sırada ağaçlara sarılıp, tırmanır, salyangozla, uğur böcekleri, elma kurtları, solucanlar, kirpiler, kelebekler ve kertenkelelerle göz göze gelirdik. Yani doğadaki diğer canlılarla tanışırdık. Bugün doğada karşılaştığım canlılardan kormuyor olmamın nedeni de budur aslında. Muşmula ağacının çok uzun dikenlerinin olduğunu, incir ağacının dallarının çabuk kırıldığını, yapraklarının yapışkan bir madde içerdiğini, olgunlaşmamış inciri yediğimizde ağzımızın yara olduğunu, ham şeftalinin kekremsi tadını yaşayarak öğrenirdik. Kazara komşunun köpeği ağacın altında ise, durum başkalaşır, kaçacak delik arar, fareleri gördüğümüzde kaçmazdık.

Anlayacağınız birlikte yaşamayı bilirdik. Özgür ve mutlu çocuklardık. En teknolojik ortak faaliyetimiz ise, kitap okumaktı. Şimdilerde ise çocuklarımızın, bilişsel, sosyal ve fiziksel gelişimlerine çok önemli etkide bulunan, doğa ile birlikte büyüme şanslarını yok ettik. Çocukların, gençlerin kendileri dışındaki canlıları tanıma ve sevme fırsatı, ağaca kurulan salıncakta sallanmanın zevki, sabahları kuş sesleriyle uyanmanın mutluluğu, toprak kokusu, rahmetli babaannemin bahçedeki güllerin yapraklarından yaptığı reçelin ve gül çayının tadı bizim çocuklarımıza yabancı.

Komşular bahçelerindeki ağaçlardan izinsiz meyve çalındı diye şikayete gelmiyorlar, çocuklar da akşamları eve elbiseleri çamurlu ya da yırtılmış olarak girmiyorlar. Çünkü bahçelerin yerini beton binalar aldı. Meyvesi çalınacak ağaç kalmadı. Kentlerimiz, beton

binalarla doldu. Çocuklarımızın ekolojik egosu, artık sadece yere çöp atmamak ya da evde hayvan bakmaktan ibaret. Bütün bunları; İtalyan mutfak dolabı, banyosu granit olan, garajından asansöre binince oturulan kata çıkılan beton binalarda yaşamak uğruna kaybettik. Üstelik çocuklarımızın çocukluklarını alıp, yerine ne koyduğumuzun farkında bile değiliz.

ABD'de hastaların farklı iyileşme süreleri üzerinde yapılan bir araştırmaya göre; odalarında bitki olan, pencereleri, çiçek ve kuşlarla dolu bahçelere bakan hastaların, bina ve otopark manzaralı odalarda kalan hastalardan daha hızlı iyileştikleri saptanmış.

Doğaya Saygı ve Ekopsikoloji

Doğa ile aramızdaki bağların bu şekilde kopmuş olması; bazı bilim insanlarına göre, insanlığın içine düştüğü bütün bunalımların temel nedenini oluşturuyor. Ekopsikoloji, bu sorunlara çözüm arayan yeni bir bilim dalı. İnsan ve doğa ilişkisini karşılıklı etkileşim içinde ele alan ve yapıcı yaklaşımlar üreten ekopsikolojide, insanın doğadan kopmasının bedelinin mutsuzluk ve psikolojik hastalıklar olduğu, dengesi bozulan insanın içinde yaşadığı dünyaya yabancılaşarak kendine bile sorumsuzca zarar verdiği belirtiliyor.

Ekopsikoloji, psikoloji ile ekolojiyi birleştirir. Vee buraya dikkat, insanın doğa ile yabancılaşmasını tedavi etmek üzere, sürdürülebilir bir doğa dengesi oluşturmayı gözeten politik ve sosyal kuramları inceler. Tedavi diyorum, çünkü insanın doğadan kopuşu hastalıklı bir durum. Bu durumun bizi getirdiği son kerte ise, zeytinliklere, portakal bahçelerine, incir ağaçlarına buğday tarlalarına göz dikmek. Modern insanın çevreyle tekrar barışması, ekolojik bilinçaltında saklı olan ya da Clariss Estes'in* tanımladığı gibi; ***"doğaya verilen zarar insanların psişelerinin sersemletilmesi ile el ele gider. Vahşi doğası bozulmayan insan, doğaya bakar ve orada bir yuva görür. Vahşi doğası bozulan insan ise, aynı ormana bakıp ağaçları yok ederek kendisini, cebi parayla dolup taşmış olarak hayal edebilir. Bu durum, her şey yaşayabilsin diye yaşama ve yaşatma yeteneğinde ortaya çıkan ciddi yarılmaları temsil eder."***

İnsan özünde var olan doğaya zarar vermeme ve ötekine saygı duyma güdülerini kaybetti artık. Bu güdüleri zedelendiğinde ben merkezci bilinen ego, ekolojik egoyu yok etti. Bu noktada, ekopsikolojinin amaçlarından biri, ekolojik bilinçaltında potansiyel olarak var olan, çevreye duyarlılık, sadelik ve basitlik hissini yeniden zihinlerde uyandırmaktır. Biliyoruz ki ve sıklıkla dile getiriyoruz ki, insanın gelişiminin ve büyümesinin en kritik aşaması, çocukluk dönemidir. Bu nedenle, çocukluk döneminde insanın yaradılışından gelen ekolojik bilinçaltı korunur ve gelişebilirse, çevre sorunları temelden çözülme yoluna girer.

Çocuk yetiştirme kültürümüz, çocuklardaki doğa ve çevre sevgisini bastırma ağırlıklıdır. ***"Aman koşma düşersin, üzerin kirlenir, yemeğini yemezsen seni köpeklere veririm"*** ya da ***"elini ağzına götürürsen midende kurtlar çıkar"*** gibi eğitsel olduğu düşünülen ebeveyn müdahaleleri, çocuklarda ekolojik egoyu zedeler. Oysa sağlıklı bir ekolojik ego; hem diğer insanlara hem de gezegendeki diğer canlı ve cansız varlıklara karşı etik sorumluluğumuza ilişkin bir farkındalık taşır ve giderek bunu olgunlaştırır.

Ekopsikoloji/ekolojik ego kavramını ilk olarak ortaya atan Theodore Roszak'tır**. Roszak, Amerika'daki karşı kültür hareketinin kuramcılarından biri olarak bilinir. Materyalist Batı kültürüne karşı, ruhu keşfetmeyi önermektedir. Bunu; ***"Gezegenin ve insanın ihtiyaçlarına cevap verebilecek yeni bir disipline muhtacız. Yaratılmış olan diğer şeylerle bağlantımızı sağlayacak, yeni bir gerçekliğe bizi götürme konusunda bize yardım edecek bir disipline ihtiyacımız var"*** diyerek açıklayan Roszak, psikoloji ile ekolojiyi birleştirme çabası içindedir.

Ekopsikolojinin amacı, insanın ekolojik bilinç dışında bulunan ve doğuştan var olan, doğa ve insanın karşılıklı ilişkisine dair mevcut bilgiyi uyandırmaktır. Ekopsikoloji çocuğun henüz unutmadığı çevresel bilinci, yetişkinlerde de uyandırmayı amaçlar. Çocukta bu bilincin gelişmesi için, doğayla ilgili hikayeler, masallar, ninniler en az doğaya yönelik bir eğitim sistemine geçiş kadar önemlidir. Adı Doğa olan okullar açmak yetmez tabii ki, bunun için eğitimin köklü bir değişiklik geçirmesi çocukların doğada, doğayı deneyimleyerek öğrenmesi gereklidir.

Sonuç olarak; ekopsikoloji kapsamında, insan özünde var olan ve zedelenen ekolojik egosunun onarılmasıy da daha iyi bir ifade ile tedavi edilmesi ile doğaya ve diğer insanlara karşı ahlaki bir sorumluluk duygusunu doğal olarak yeniden keşfederek bir vicdan taşımaya başlar. Bu vicdan geliştiğinde; Berkin'in annesini ya da terör saldırılarında ölenleri yuhalamayacağı gibi, çocuklara, hayvanlara eziyet/tecavüz etmez, havai fişekleri kullanmaz ya da tarım alanlarına, ormana, zeytinliklere göz dikmez, betona tapmaz. Ekopsikoloji terapilerinin nihai hedefi, doğayı bir yabancı gibi gören ve doğaya hükmetmeye çalışan, politik gücün ve endüstri kültürünün yıkıcılığını sorgulama, buna karşı durma gücü kazanmaktır. Zeytine, denizlerimize, havamıza, toprağımıza sahip çıkmaktır. Hayatımızı kolaylaştıran teknolojiye karşı değildir ekopsikoloji, anti-endüstriyel değil, post-endüstriyeldir. Dünyanın ve insanın iyiliği arasında ***"sinerjik"*** bir etkileşimden yanadır, iş birlikçidir. Bu yüzden dünyanın ihtiyaçları insanın da, çocukların da, hayvanların da ihtiyaçlarıdır; insanın, çocukların, hayvanların hakları, dünyanın da haklarıdır. Bu yüzden egonun ekolojik olanı iyidir ve korunup kollanmalıdır. Buradan bütün ömrünü buna adayan, gerçek yurt sever Toprak Dedemize de selam olsun.

Sevgiyle ve ekolojik egonuzu keşfetmeniz, koruyup kollamanız dileği ile…

**Estes, C. P., 2017. Kurtlarla Koşan Kadınlar. Ayrıntı Yayınları (20. Basım), Çev: H. Atalay, İstanbul.*

*** Roszak, T., 1995. Bilincin Evrimi. Çev. B. Muhib, İnsan Yayınları, İstanbul.*

Direniş

feyhan güver

NEO LİBARAL SAFİYE

- Ben babanı özel sektöre devrettim artık Sıdıka. Bundan böyle neo libaral ekonomiye iman etmiş bir ev hanımıyım. İhale açtım, yeme içme işini Goncagül Teyzen kazandı. Temizlik işi için de Sümbül Hanımla anlaştık, her haftanın ilk pazartesi gelip dip köşe evi kırklıycak.

- Bu durumda ben açıkta kalıyorum. Beni elden çıkarmayı düşünüyo musun peki? Bir müteahhid firmaya filan devretmek geliyo mu aklına? Âtıl kalmıyım ben?

- O ne biçim laf kız, biz pezevenk miyiz öz evladının işletme haklarını devredicek. Seni ben işleticem Sıdıka, vakti gelince de esnaf bir kocaya devredicem inşallah... Âtıl kalmazsın da esnaf bir koca bulamazsak evde kadük kalırsın

- Abim?

- Abin bir kıl topağı Sıdıka. Rantabıl bir insan değil. Onu kendi haline bıraktım. Saçı ve sakallarıyla yaptığı şekillerden kendisini tanıyamıyorum. Geçen kanepenin üstünde, tişörtüne kara kedi girdi zannettim meğer bizzat kendisiymiş. Aslına bakarsan bütün ülke aynı halde; sakalı olmayan bir herif kalmadı. Yakışsın yakışmasın herkeş tüylü karpuz yahut kara ve iri kivi meyvesi şeklinde dolaşıyo.

- Ay hakkaten, o kara iri kivi adamlardan ben de görüyorum. Enseden çeneye eşit kıl uzunluğunda zımpara suratlı insanlar dolanıyo ortalıkta. Evet bu bir hakikat; 21. yüzyılın ilk çeyreğinde ülkece bir kıl dönmesi olayı yaşıyoruz. Muhafazakarlık kisvesi için bırakanı ayrı, hipsterliğe heves edip koyvereni ayrı... Ha, bi de Sayın Bekir Bozdağ Bıyığı gibi henüz hiç bir gerekçeyle açıklayamadığım şekiller var...

- Kız sana neymiş elalemin zımpara suratlı zamparalarından? Karıya bak sen, bakıp bakıp da hafızana mı alıyon, klasörlüyo musun elin adamlarının suratlarındaki bitki örtüsünü? Naapıyon kız o kadar herif simâsıyla hafızanda? Sil o hafızayı Sıdıka. Yoksa uyurkene kulağından kızgın zeytinyağı döküp ben resetleyiveririm o beynini senin.

- E ama anne sen açtın ya konuyu...

- Ay hakkaten nerden geldi konu buraya kız? Neo libaral şirketleşmeden konuşuyoduk ne güzel. O konuya dönelim Sıdıka, iyiydi o. Öbür mevzuu insanı durduk yere günaha sokar. Bize ne canım elalemin suratındaki döşündeki kıldan? Ama şimdi, yakışan var yakışmayan var Sıdıka. Bak beyim diye söylemiyorum, Zekeriya, ben bildim bileli bıyıklı ve adama yakışıyo Allah için. Hani yani şööle sööliyim ben onu bıyıksız, ööle afedersin tavuk gtü gibi bi suratla düşünemem. Ama diyceksin ki, "Sakalsız bıyıksız yakışıklı yok mu ana?" Olmaz mı? Misal eskiden Ediz Hun, İzzet Günay hatta Cüneyt Arkın... Şimdi çıktı bu kıl topağı modası. Bi de kafaya anjelik topuz yapanı var, surat komple kara kıl, kafada da kıldan topuz... Ay evlerden ırak.

- Neyse hiç olmazsa abimgilin topuzu yok. Mamafih, topuz bile bazı oğlanlara yakışıyo...

- O çeneni dikenli topuzlarla, gürzlerle paralarım Sıdıka... Kız neye konuyu ikide bir elin heriflerinin kılına tüyüne getiriyosun? Bambaşka bi şey konuşuyoduk, nerden geldi konu gene oraya...

- Ama... Ama...

- Bize ne canım? Yakışan bıraksın, ama cemiyet olarak kıllanmaya başladığımız da bir hakikat. Gün gelicek kıldan tüyden birbirimize çitişicez, olta misinası gibi karışıp çapariz olucaz milletçe. Allah muhafaza bitlenicez kız... Ne bakıyosun armut gibi, bi şey söölesene haksız mıyım?

- Hangi konuda bi şey söylememi istediğini yazılı olarak verir misin anne? Konumuz ne, şuraya bir kağıda yazalım lütfen...

- İyi tamam. Yaz kızım; benim babana hızmeti özel sektöre devretmem. Yemek ihalesini Goncagül Teyze'nin kazanması, temizlik işlerinin ise haftada bir Sümbül Hanım'a verilmesi. Aile bazında dışardan hizmet alımı, neo libaral şirketleşme. Bu hususta konuşuyoruz Sıdıka.

- İyi de babam yediği yemekten zehirlendi diyelim, Goncagül'ü mü döver, bizi mi?

- Neo libarallıkta dışardan iş alan mütayite asla zarar gelmez, biz yeriz dayağımızı. Ayrıyetten Goncagül'ün beş zehirlenmeye kadar hakkı var. Bu şekilde yaptık kontratımızı.

- E sana ne gerek var bu durumda? Babam direk Goncagül'le antlaşma yapabilir. Zaten sen de ondan aldığın harçlıkla ödemiycen mi yemek paralarını?

- Kız öyle oluyo ya. Devlet senden yol su elektrik yapıcam deye vergi alıyo, sonra topladığı parayı verip mütayite yol yaptırıyo. Sonra sen gene yapılan o yoldan mütayite para verip geçiyosun. Bunlar karışık işler Sıdıka. Elinin hamuruynan karışma sen neo libarala. Hem zağten benim asli kadınlık vazifelerim yerli yerinde duruyo olacak. İhale sadece yemek ve temizlik içün...

- Ya babam kadınlık vazifelerin için üstüne kayyım getirirse? Olamaz mı? Madem hal böyle. babamgil de "Safiye kadınlık vazifelerini yerine getiremiyor" gerekçesiyle eve sarışın bir kayyım getirebilir...

- Hımmm... İşte o zaman dananın kuyruğu kopar Sıdıka... Kopan dana kuyruğuyla o kayyum karıyı da babangili de kırbaçlar, evi yakar ortadan kaybolurum... Yok öyle yağma, ben kırk yıl o kel varilin kahrını çekip iki çocuğunu büyüteyim, sonra herif üstüme kayyum karı getirsin, malı mülkü ona yedirsin. Ne o? Libaral... Olmaz olsun böyle libarallık. Kurnazlığın, hazır mala çökmenin adı ne zamandır öyle olmuş? Aman istemez. Hem ayrıca, yeri geldi hakikati söyleyim senin o kel varil babana, bıyık da asla yakışmadı. Ben hanımlık vazifem diye mecburen öyle diyodum. Söbü kafalı, geri zekâlı kel!

Arzu Çakmaklı

ONUR YÜRÜYÜŞÜ 2017

Ben Elif Sanlıman. 18 yaşındayım. Bence her zaman yapılması gereken bir yürüyüş, insanlar kendilerini ifade ediyor, özgürleşebiliyor. Ama tabi her zamanki gibi, ülkemizden dolayı, kendimizi özgürce ifade etmeye çalışırken, edemiyoruz. Yobaz kalıyoruz ve gelişemiyoruz. Bu durumu kınıyoruz.

Metin ben. Bugün 25. Onur Haftasını kutluyoruz, bugün yürüyemesek de. En azından şuanda İstiklal'in her tarafında olduğumuzun farkında olmak, yanyana olamasak da, his olarak yan yana olduğumuzu düşünmek çok güzel. Şimdi de kapanış partisindeyiz. Dans ediyoruz, tüm renklerimizle, farklılığımızla. Bir yandan da buruk bir tarafı da var. Benim ilk örgütlendiğim insanlar Boysan ve Zeliş'ti. Toplantılara ilk gittiğimde onları gördüm. Çok sıcak karşılamışlardı ve çok ilham verici iki aktivisttiler. Genç bir lubunyaysan ve yolunu arıyorsan, bir idol ararsın ve Zeliş ve Boysan da böyle insanlardı. Şimdi hem Boysan'ın, hem de Zeliş'in eksikliği var. Çünkü onlar ellerinde mikrafon, slogan atarak yürüyen iki tane güzellikti. Belki de öbür dünyaya göçtükleri için romantize ediyor olabilirim, ama ben yokluklarını çok hissediyorum. Özellikle Boysan benim sokakta giyinmeme çok ilham verdi. Çünkü politik olarak giyinmek önemli bir şey çünkü öyle bir politika yapıyoruz biz. Bir yandan hareket devam ediyor, bir yandan da bir sürü insanı kaybediyoruz. Aligün'ü kaybettik, geçtiğimiz sene bir sürü trans arkadaşı kaybettik. Ama bu hareketin de böyle bir yanı var, bir yandan kaybederken, bir yandan güçlenerek devam ediyor.

Bu sene translar pek gözükmedi nedense?

Trans haftası onur haftasından önce olur genelde, ama bu sene sanırım Ramazandan dolayı böyle oldu. Trans arkadaşlarımızın bazılarının da dini duyguları var ve o nedenle buna da saygı duyuluyor. O nedenle bu sene sonra yürüyecekler.

Merhaba ben Can. Şuanda Onur Yürüyüşünün partisindeyiz. Aslında beklentilerimizin üstünde oldu. Bir ara Mis Sokak'tan çıkıp Tarlabaşı Bulvarı'nda yürüdük ve orada ses çıkardık, sloganlar attık. Polis de bizi oradan sürdü. Sonra tekrar Cihangir'de buluştuk ve orada bir basın açıklaması oldu. Bir yandan inanılmaz güzeldi, çünkü beklentimiz çok düşüktü. Ama bir yandan da geçen senelere kıyasla çok sönüktü.

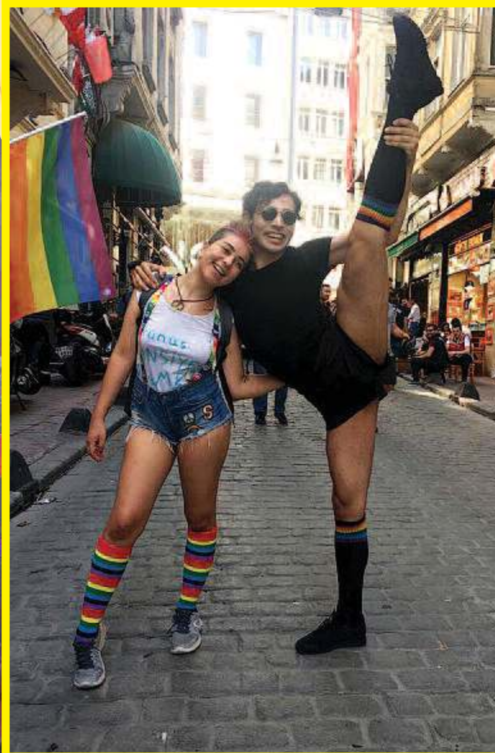

Merhaba ben Yankı Bayramoğlu. Bugün 25. düzenlenen LGBT Onur Haftasının yürüyüşündeyiz. Ama tabi son yıllarda sık sık gördüğümüz polis engeline yine takıldık. Ama bunlar bizi hiçbir şekilde yıldıramaz. Çünkü biz her yerdeyiz ve hiç kimse bizim özgürlüğümüzü, yürüyüş hakkımızı kısıtlayamaz. Biz her zaman hayatın içindeyiz. Kimse bizi hayatın dışına, gettolara süremez. Yani biz farklı bir dünyadan gelmedik, hepimiz insanız ve hepimiz bu topraklarda doğduk. Üstelik tüm dünya LGBT haklarını tanıyorken, bizim tanımamamız üzücü. Yine de her geçen sene Onur Haftasına katılım artıyor ve biz de insanların daha çok katılmalarını talep ediyoruz. İnsanların buna alışmasını bekliyoruz sadece. Bizler gizli bir hayat yaşamak zorunda değiliz. Pek çok eşcinsel arkadaşlarımız, üniversite okudukları halde, toplum baskısı, çevre baskısı, aile baskısı yüzünden toplum dışına itiliyor. Bunun son bulacağı bir ülke istiyorum. Nefret cinayetleri ve trans cinayetlerine de değinmek istiyorum; trans cinayetleri politiktir. Kader arkadaşımız öldürüldü, bu konuda polis ve devlet hiçbir şey yapmadı. Polisin bu konuda hiçbir şey yapmadığını görmek gerçekten üzücü. Ama nefrete inat, yaşasın hayat!

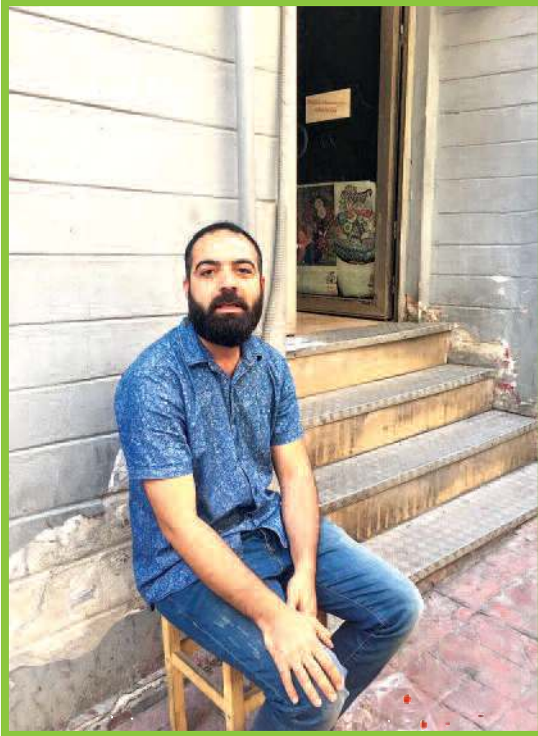
Merhaba küçük öktişler.. Bugün bilin bakalım ne yaptım. Evet doğru bildiniz tacı devretmek için yollara döküldük bugün amaa.. Ne Tacı diye soracaksınız biliyorsunuz işte son yürüyen kişi benim geçen seneki Onur Yürüyüşü'nde.. Tacı devretmek istiyordum ama ne yazık ki polis arkadaşlar bu konuda bize yardımcı olmadı.. Gelecek sene görüşmek üzere yolunuz açık olsun.. Mumcuk...

Buğra ve Ayça.
Yürüyüş için geldik, polisler bizi yürütmedi, çok mutsusuz.

Ben Alex. Bir Avrupalı, bir Fransız olarak, benim için pride yürüyüşünün yasaklanması bu ülke için utanç duyurucu. Özellikle 2-3 sene evvel daha barışsever bir şekilde olayların geliştiğini hatırlıyorum ve bu beni hayal kırıklıgına uğratıyor. Malesef bugün geri adam atmışız gibi geliyor. Beni daha da bunaltan, resmi kuralların ve Türkiye'deki büyük, önemli gay toplumunun arasındaki kontrast: bu ülkenin yasaları, gerçeğini yansılamıyor. Dediğim gibi çok üzücü bir olay ve umudediyorum ki bir gün her şey düzelir.Bir Avrupalı, bir Fransız olarak, benim için pride yürüyüşünün yasaklanması bu ülke için utanç duyurucu. Özellikle 2-3 sene evvel daha barışsever bir şekilde olayların geliştiğini hatırlıyorum ve bu beni hayal kırıklıgına uğratıyor. Malesef bugün geri adam atmışız gibi geliyor. Beni daha da bunaltan, resmi kuralların ve Türkiye'deki büyük, önemli gay toplumunun arasındaki kontrast: bu ülkenin yasaları, gerçeğini yansılamıyor. Dediğim gibi çok üzücü bir olay ve umudediyorum ki bir gün her şey düzelir.Ben Elif Sanlıman. 18 yaşındayım. Bence her zaman yapılması gereken bir yürüyüş, insanlar kendilerini ifade ediyor, özgürleşebiliyor. Ama tabi her zamanki gibi, ülkemizden dolayı, kendimizi özgürce ifade etmeye çalışırken, edemiyoruz. Yobaz kalıyoruz ve gelişemiyoruz. Bu durumu kınıyoruz.

Merhaba ben Ahmet Toprak. Herkesin özgür doğduğu bir dünyada, herkesin özgür kalmasını diliyorum. Özellikle insanların özgürlüklerinin devlet tarafından kısıtlanmadığı bir dünya diliyorum. Bize yapılanlar yarın başka gruplara, başka etnik gruplara yapılabilir. Birbirimize destek çıkmazsak bu kaos devam eder. İnsanları özgür bırakalım, diledikleri gibi yaşasınlar. Aşk aşktır, aşkın cinsiyeti olmaz. İnsanları sevelim, sayalım ve birlikte yaşamayı öğrenelim.

Kayıt 3: Ben Bircehan Yılmaz. Ben ve benim gibi birçok insan, insanların cinsel organlarına değil, insanların kendisine aşık oluyoruz. Aşkın dili, cinsiyeti, dini, rengi, ırkı yoktur. Aşk aşktır. Türkiye gibi son 15 senede gericiliğe sürüklenen bir ülkede bile, hala özgür olmaya çalışıyoruz. Bir gün hepimiz özgür olacağız, bunu umut ediyoruz ve bunun için mücadele ediyoruz.

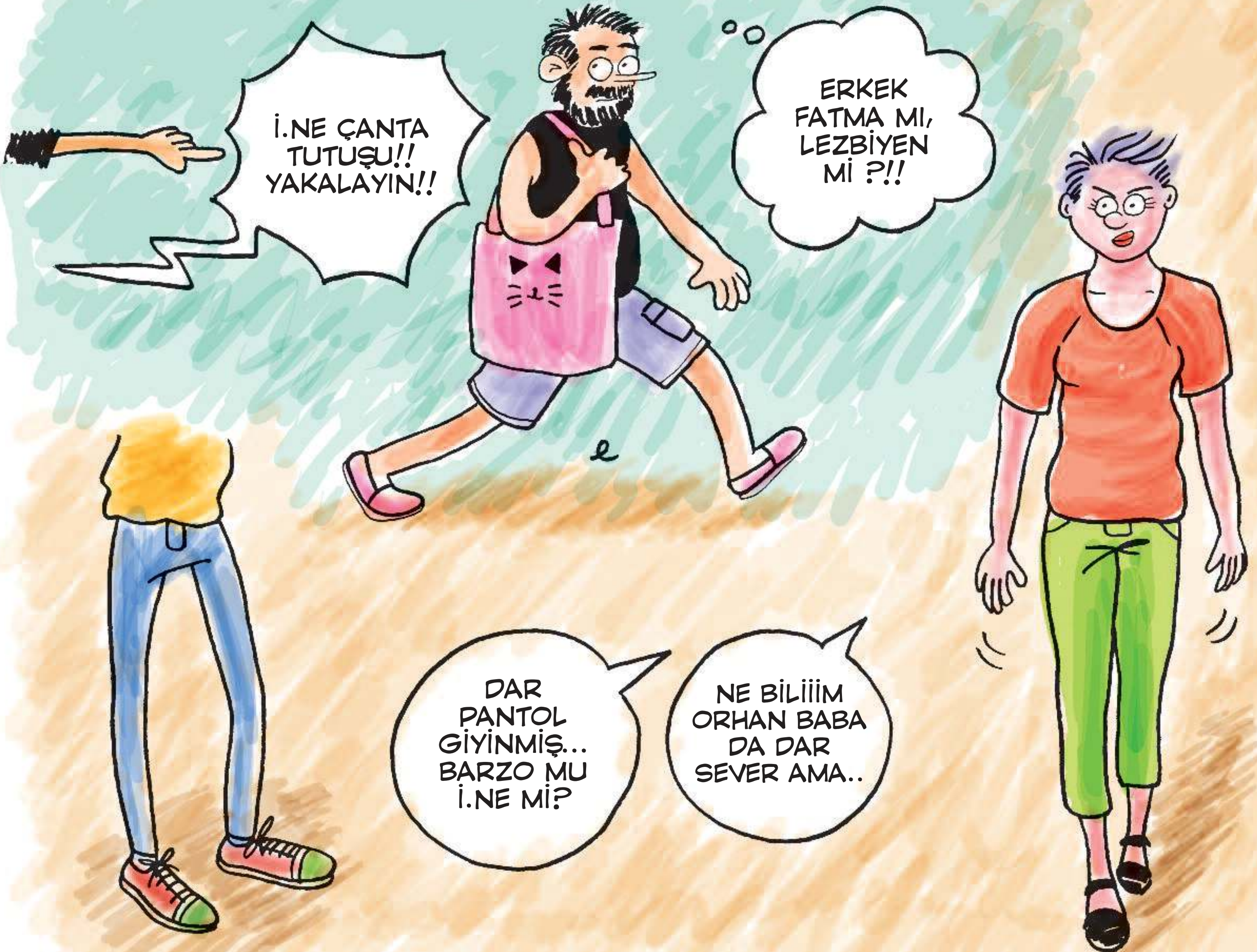

ONUR HAFTASI

2 yıl öncesine kadar neşe içinde katıldığımız dört gözle beklediğimiz Onur Yürüyüşü bu yıl yine yapılamadı. İstiklal Caddesi'ne çıkan sokaklar kapatıldı, caddeye girişler polisin kılık kıyafetten yaptığı tahlillerle kaldı. Tahlil demişken eşçinsellik bir hastalık değildir...

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

• Her yeni güne bir EX'iniz varmış gibi başlayın…

• Bazen felaket öyle yakınında ki, seni aldattığı kadına övüyor olabiliyorsun EX kocanı.

• **"EX kocasının pişman olup, dizlerine kapanıp özür dilemesini"** bekleyen bir kadını dinlemiştim de bankta otururken.. Borcu olan, söz verdiği parayı yatırsın, beş para etmeyen pişmanlıklı özrüne hiç gerek yok ki...

• Hepimiz birisi için yanlışız. Ama bazen bir EX kişi hepimizin yanlışı olabilir...

• İlişkinizde tanımlanamayan kişiyi ancak hayatınızdan çıkararak tanımlanan bir kişilik Ex haline getirebilirsiniz...

• İnsan hafızası tetikleme usulü çalışır. Çilek kokulu el kremi koklarsın canın çilek ister, kavun kokulu araba kokusunda kavuna alerjin olduğunu fark edersin, karşına çıkan sevgilide EX'in gıcıklığını hatırlarsın… Bir EX'de diğerini hatırlaman tetiklenir.

• Bir dost muhabbetinde ortaya atılan tez; **"İnsanın EX'lere karşı daima bir B planı olacak"**.. İnsanın A' dan Z' ye planı olsa bile Ex'lerin kullandığı dilin, alfabesi bambaşka...

• Kendini, **"niye bununla evlendim Acaba?"** diye sorgulamaya başladığında o bir şekilde hayatından çıkmış, EX olmuştur...

• Şayet ilişki sırasında gizemini koruyamazsan, EX olduktan sonra sana karşı kullanacağı donanımlı doneleri olan, sana nasıl zarar vereceğini en iyi bilen kişiyi oluşturmuş olursun...

• Mutluluklar vaad ederken kişi belirtmesi lâzım. EX sana sarılırken **"Mutlu olacağız"** diyor da, Acaba kimle mutlu olacak? Mutlu olur, ama yanındaki sen değilsindir...

Evlensel Meseleler

• Evlilik bir hayat dizisidir. Evlilik tutarsa senaryosu uzatılır, tutmazsa final olur. İlişkiye ara verme kötü bir sezon finali, boşanma güzel bir finaldir.

• Evlilikler; ya mutlu sonla bitmezler, ya da hiçbir şekilde bitmezler...

Sokak Tepik

• **"Bitmiyo hiç buraların inşaatı arkadaş"** dedi adam karısına Beyoğlu İstiklal Caddesinde… İnşaat bitmiyor da, demek ki uzun birlikteliklerde evlilikler bitiyor, arkadaş olunuyor bir zaman sonrasında koca karısı ile...

• Müstakil bir binaya veya giriş katına asansör firması açmış, bilemez ki asansör sorunlarını.. 45 katlı plaza üzerine açmalı ki, müşteriler asansörle çıkmalı, kendisi asansörle çıkıp inmeli ki, asansör nedir bilsin.

Sanal Tepik

• Akıllı cihazlar yokken online olan kişi bilgisayarının başında diye emindik, şimdi kimbilir nerede Acaba?

• İyi ki tabletler, çıktı da, ters yüklenen fotolara cihazları evirip çevirip bakabiliyoruz. Bilgisayarları çeviremiyorduk...

Ekran Tepik

• **"Kendimi saçım güzel olunca, güzel hissederim"** diye reklâmlarda saçsızları inciten kız; Kendimizi saçımız güzel olunca değil, bütün memleket kafamız güzel olunca güzel hissediyoruz…

Tatil Tepik

• Tatil yerinde açık büfelerin başında hep bir görevli durur ve Adil kullanım

kotasını doldurdunuz diyen limitsiz internet gibi size bakar. Açık büfenin açıklığı da işte bu sınırsız bakışlardır... *(RESİM 3)*

• Karpuz kabuğu denize düştü deyimi deniz sezonu açıldı demektir. Her yerde başkadır yaz habercileri… Suadiye sahiline düşen şambrelli lastik ile yaz mevsimi çoktan gelmiştir...

Şiddet Tepik

• Çok eşlilikde çok ilerleme kaydettiler; – **çok şiddetlilik** icat ettiler.

• Bazen sırf bir yerin, bir mahallenin, bir köprünün adını değiştirebilmek için olay çıkardıklarını düşünüyorum.

• Duvarı nem, yiğidi gam öldürür derler. Doğru söylemezler, artık duvarlar kentsel dönüşümden gamlı, insanlar nemden sızım sızım sızlıyorlar… Korkuyorum artık bu şehirden, nemden, gamdan, yıkılan duvarlardan...

Erkek Tepik

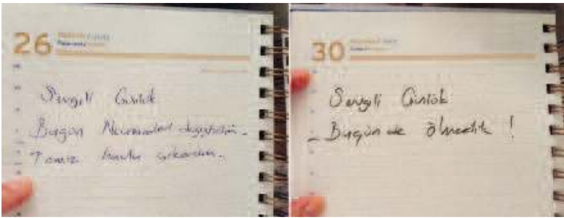
• **"Evliyim diye sana aşık olmaya hakkım yok mu?"** diyor evli erkek

sevgilisine… Yani erkek evliliği aşktan saymıyor, evlilik ailesi olmuş, sanki o evin ergeni gibi başka kadına aşık olmayı hak görüyor.. Sanki evlenmemiş de, karısına evlatlık olarak verilmiş gibi sanıyor evliliği…

İnsan Tepik

• Günlük tutmayı bıraktım, çünkü günlüğe yazacağım diye yaşamaya üşenmeye başladım.

• Balkonları eve katmak, ev insanlarının vazgeçilmez mimarisidir... 40 yıllık hayatımda bir tek kere görmüşlüğüm var, salondan bölüp balkon yapanı …

• Kötü bir olayın yıl dönümünü, o kötü olayı yaşayan hatırlar, bir de geri intikam korkusu ile kötü olayı yaşatan hatırlar..

• Etrafta hiç tanımadığım hayvanseverlerin, hayvancıklarını gezdirirken; **"Yalnızsın kedi, köpek al"** demedikleri günüm yok .. Tekrar görebilsem söyleyeceğim, Köpek sahibini sürükledi de kolunu kırdı, ama sahibine baktığı yok, hâlâ köpeğin bakıma ihtiyacı var.

• Unutma ki fırlatıp attığın cihaz kalkıp tekrar çalışmayacaktır. İyileştirmenin çözümü fırlatıp atmak olamaz...

• **Sağlıklı yaşam demek**; tadını beğenmediklerini yemek, hiç hoşlanmadığın tarzda yaşamaktır. Tarzını beğenmediğin hayatı sürdürmek demektir…

Yalnız Yanım

• Duşta gözlerin kapalı iken biri gelecekmiş gibi hissetmiyorsan gerçekten yalnızsın, yapayalnızsın demektir… Biri gelecekmiş gibi hissediyorsan esasen yalnız değilsindir...

Ananeler

• Annemin en az beş senelik bir dizi filmi var. İzlediğinde bazen denk geliyorum ve diziyi çok gerçekçi buluyorum. Çünkü oynayan kadınlar beş senedir aynı bluzu, aynı giysileri, aynı elbiseleri giyiyorlar.

• Akrabalar iyi bir şey olsaydı, filmlerde bile her yaramazlık yapan çocuk akrabaya gönderilmekle tehdit edilmezdi…

Kadın Yanım

• Kadın kocası ile kavga edince hemen onun eşyalarını camdan aşağı atar. Bir kadın, kocasına **"defol git bu evden"** diye bağırarak, balkondan direkt çöp konteynerine atıyordu, gördüm.

• Minibüse, dolmuşa bindiğinde, ineceğin yerde bir tıp merkezi varsa adını vererek ücret uzatırsın ve herkes yer verir ve hasta muamelesi yapar.

• **En vefalı kalay;** 20 yıl önce semaver kalaylattım ve her sene kalay zamanı mahalleye gelen kalaycı yine bu sene de kapımı çaldı... **"Yok kalaylanacak bir şey, tek bir tane kalaylanacak şey vardı, onu da 20 sene önce kalayladınız"** diyorum. **"O zaman demlemek için çay ve su ver"** diyor. Vefası sefasındanmış meğer...

Fetiye Nene IN LONDON

* HANGİ DAĞDA KURT ÖLDÜ.

Pembe Bavul

Betül Yılmaz

Şeker pembesi bavul, hem ziyaret hem ticaret temalı yaz tatiline arkadaşının evine giderken en altında, aristokrat karakteri ve ekabir tarafını inceden seriliydi. Üzerine aşırı titiz yanını destekleyen bir temiz çarşaf bir yastık kılıfı, duştan sonra kullanmalık, plajda yerde kullanmalık ve plajda denizden çıkınca kurulanmak için kullanmalık olmak üzere üç havlusu rulosu kahve makinesi, özel kahvesi, bakım ürünleri çuvalı ve kıyafetleri, iş bilirliği sayesinde tam sığıyordu. Son bir kez, bedava millerle satın aldığı indirimli gidiş dönüş uçak biletinin saatini kontrol etti ve şimdi çıkarsa tam zamanında hava limanında olabileceğini hesapladı.

Hesaplarına göre arkadaşının evinde tam olarak gün batımı saatlerinde olacaktı. Pembe bavulun içinden ekabir tarafı kıpırdandı hemen.

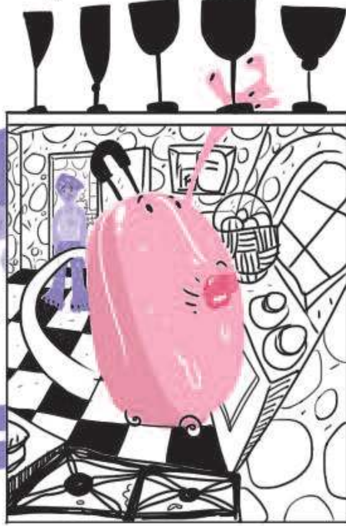
GÜNÜ BATIRIRKEN BİR SOĞUK BEYAZ ŞARAP ŞAHANE GİDER BENCE!

HOŞ GEL

Aristokrat tarafı; en pahalısından aldığı beyaz şarabı ziyaret ettiği arkadaşına uzatırken,

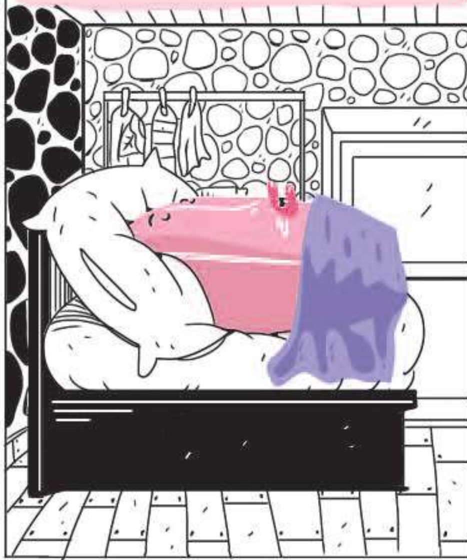
BEYAZ ŞARAP KADEHİN VARDIR HERHALDE HAH VARMIŞ ÇÜNKÜ HERŞEY BARDAĞINDA GÜZEL.

Güneş, tam istediği gibi en açık pastel tonlarda, sadece ona batarken kadehinden bir yudum aldı ve bu şahane anı ölümsüzleştirdi. Instagramında hashtag günbatımı, huzur, dostluk, cennetayol yazarken gün battı.

Temiz havanın da tesiriyle gecenin ilerleyen saatlerinde herkes aşırı sosyallikten ve şaraptan yorgun düşmüşken pembe bavuldaki aşırı titiz taraf hala enerjikti ta ki yatağa serilene kadar.

Sabah kaldığı odanın penceresinden sadece ona özel doğan güneşin gözüne girmesiyle uyandı pembe bavul, ekabir tarafı;

GÜZEL BİR DUŞ ALIP, GÜNE BAMBAŞKA BİR YERDE BAŞLAMANIN KEYFİNİ KAHVE EŞLİĞİNDE YAŞAMAK İSTİYORUM.

Hazırladığı tosttan bozma börekli kahvaltı ile arkadaşının uyanmasını sağladı ilk günün şerefine günaydınlar pırıl pırıl cillop gibiydiler.

Mükemmel köy yumurtalı, ballı börekli organik domatesli kahvaltılar ardı ardına patlıyor, akşamları da mangallar alev alev ama her geçen gün bu coşku eskiyordu. Muhabbetler tükenmiş, günaydınlar mıhhaah gibi bir homurdanmaya dönüşmüştü.

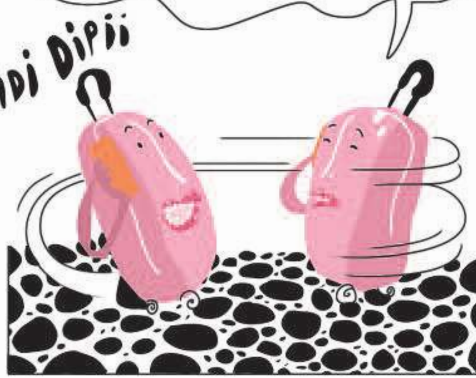

İkinci haftanın sonuna doğru bir sabah;
AĞĞĞBİ SABAH UYANIR UYANMAZ TÜPCÜARATTTIRILIR MI İNSANA! TÜPÜNÜMÜPÜNÜÜAAA

Noktasına gelinmişti, pembe bavul;
ŞU DA BİTMİŞ SUCUYU DA ARAYIVER
Derken son suyla yaptığı son kahvesini içiyordu.

BU AKŞAM BİŞEYLER YAPALIM HEP EVDEYİZ
Dedi.

BAKALIM
Dedim.
Gün boyunca pembe bavulun aristokrat ve ekabir tarafını besledik ,Bazen başka birşeye ilgim kayarsa ,geçmiş seyahat-lerinden ve eski mani-talarıyla yaşadığı ve ne kadar anısı varsa anlatıp ilgiyi yine üstüne toplu-yordu.

Günün yaman sıcağı bitip mekanlardan ufak yaz şarkılarının duyulmaya başladığı vakit bir takım gerinme hareketleriyle sorunlu belini eyliyordu
ASLINDA EN İYİSİ YÜZMEK BEL İÇİN HERGÜN DÜZENLİ KALKIP YÜZE-CEKSİN.
Kütür
Dipipidi Dipii
Dedi.

AHHAHH ÇEKUUU NABER YAA BEN DE TAM SENİ DÜŞÜNÜYORDUM, TAMAM GELİRİZ TABİ SEN KONUM AT BİZ BİR SAATE ORDAYIZ.

AAHHAH AY BAK BU BAHSETTİĞİM ARKADAŞ AYNI BİZİM KAFA DA
Sürekli biz diye cümleler kuran bir pembe bavulla iki haftaya yakın zaman geçirince insan ambale olabiliyor o yüzden de
HAZIR-LAN DA ÇIKALIM
Demesiyle
BEN HAZIRIM ÇANTAMI ALIYIM ÇIKALIM.
Demem bir oldu. Sadece çıkmak istiyor-dum.

Dolunay ve pembe bavul aynı anda yükseliyordu. Bir kaç bira içip şu minvalde muhabbetler edildi…
EVET BURDA ARAÇ LAZIM AMA BENİM EHLİYETİM YOK DENEYİMİM DE
AHAHHA AY BOŞVER SEN ZATEN ÜÇ KURUŞ AK-LINLA NENE GEREK EHOOAOOOH

ŞURDA BİR RUS KADIN VAR DA O SÖYLEDİ
PUHHAAAHHAH UZUN BOYLU SARIŞIN DİYE HEMEN RUS DİYO ULAn KADIN HOL-LANDALI BEE YUH BEEE AHHHAHAH AY ŞAŞKOLOZ YAAA

Eve dönerken gazı kaçmış sıcak bira gibiydiler, derin sessizliği; dolunay ışığı, domuz sesi ve ben de yarattığı büyük tırsma üzerine

Diyerek sakinleştirmeye çalıştım ama pembe bavul bir hışımla telefonunu gösterdi burnunun kırılmamış olması veya Fil adama benzemiş olmak umrunda bile değildi.

Diye başlayan cümlesini domuzu görmeden önceki sessizlikle cevapladım.

Ertesi sabah uyandığında gün bu sefer biraz çirkin doğmuştu, sular duştayken kesilmiş ve özel kahvesi bitmişti. Uyandığımda, Türk kahvesi yapmıştı ve türk kahvesi fincanı arıyordu.

Dedim.
Pembe bavul açısından bu son damla oldu ama gidiş dönüş indirimli bilet de yanarsa telefonla birlikte büyük masrafa girmiş olurum diye düşündü ki sitemkar bir sesle,

BEN Bİ KAÇ GÜN BAŞKA ARKADAŞIMDA KALSAM DAHA İYİ OLACAK GALİBA

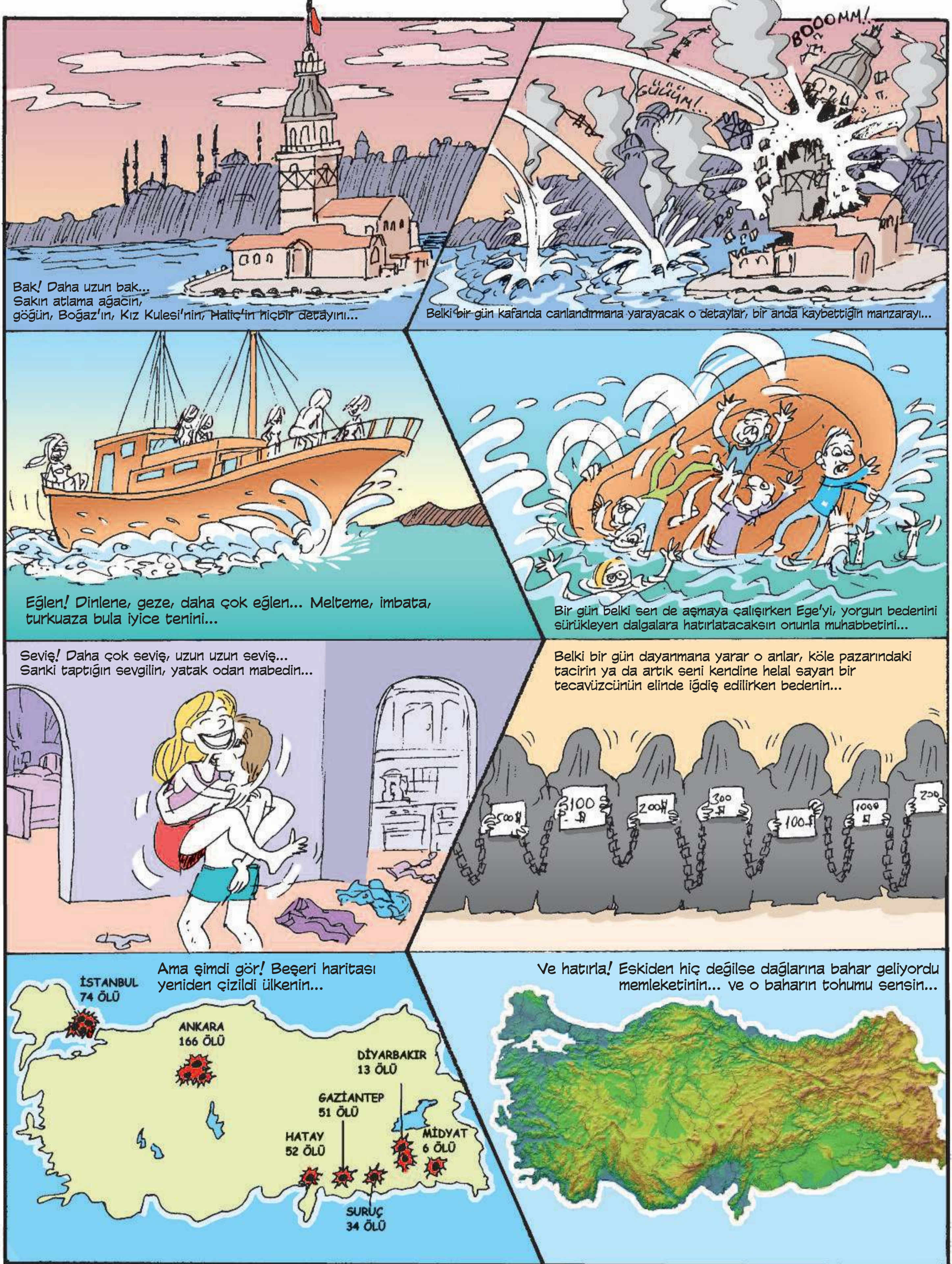
OLUR

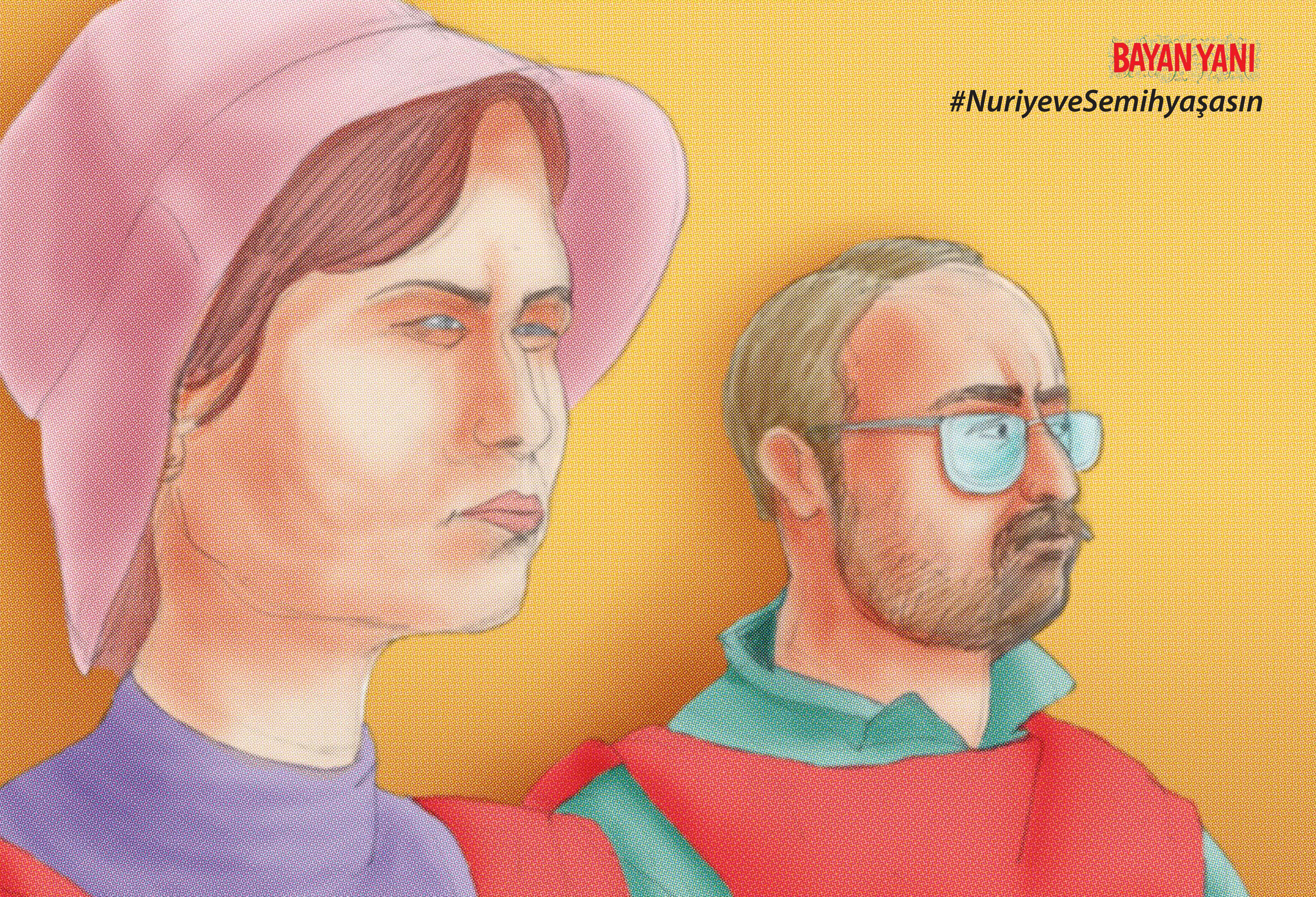

Pembe bavulun ekabir tarafı, başka bir akşam içmelik aldığı beyaz şarap şişesini buz dolabından alıp, içine attığın da hırsla ve hızla çıktığı ev den başka bir eve doğru gidiyordu. Aristokrat karakteri ve titiz yanını ben de unutmuştu, seslendim ama duymadı.

Kaynama Noktası

BAYAN YANI
#NuriyeveSemihyaşasın

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

ARBEIT MACHT FREI

Dosya: "Söz"ün Zaferi

Sözde Değil, Sözle Devrim

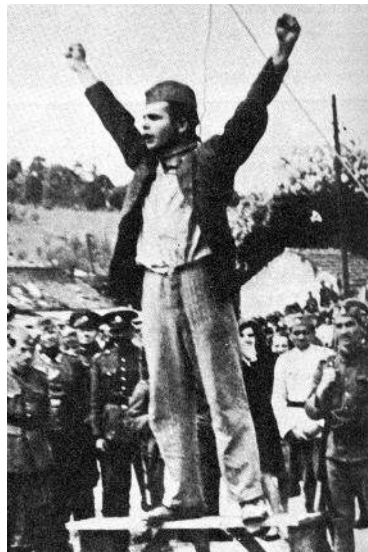
10 Tarihi Slogan ve Kökenleri

Gezi olaylarından beri ortalama bir şehirlinin eskiye oranla çok daha politize olduğu inkar edilemez. Hiç yoksa ayda birkaç kez bir eyleme denk geliyor, kimilerine bizzat katılıyor ve slogan atıyoruz. Bizzat atmıyorsak duyuyoruz. Sosyal medyada bile sloganlar var artık. Twitter gibi dünyanın en önde gelen sosyal medya platformları 140 karakterle derdinizi anlatmaya zorluyor sizi. Varoluş itibarıyla da sloganlar çağındayız yani.

Ayrıca neoliberal politikaların merkezi olmuş her ülke gibi, bir zamanlar hiç bilmediğimiz sloganlar artık dilimize pelesenk olmuş durumda. E çünkü direniş, e çünkü eylemsellik... Üstelik artık bilim bile kabul ediyor, düşüncenin ve ağızdan çıkan sözün bir enerjisi ve dönüştürme gücü var. Peki ama nereden geliyor bunca slogan? Sanki her biri dün üretilmiş sandığımız, ya da belki kökenini hiç düşünmediğimiz pek çok sloganın tıpkı birer çınar gibi köklü ve uzuun bir geçmişi var oysa. Dünya devrim ve direniş tarihine yön vermiş sloganların tamamını inceleyemeyeceğiz. Lakin bize en aşina 20 tanesine şöyle bir bakabiliriz. Buyrun öyleyse...

1. Smrt fašizmu, svoboda narodu!

Yani "**kahrolsun faşizm!**" ya da "**faşizme ölüm, halka özgürlük**". Hali hazırda dünyanın en meşhur sloganı olan bu slogan, **II. Dünya Savaşı** sırasında **Yugoslavya** komünistlerinin Nazi Almanyası işgaline karşı söyledikleri bir slogandır. **Hırvat partizan Stjepan Flipovic** idam edilmektedir. Bu sırada kollarını havaya kaldırır ve Nazilerin katil olduğunu söyler ve son sesiyle son sözlerini haykırır: "Kahrolsun faşizm, yaşasın halkımız!" O an çekilen fotoğrafla beraber, o an atılan slogan bugün hala faşizmle savaşmak zorunda kalan dünya köşelerinde atılıyor.

2. No Pasarán!

İlk hali "**Ils ne passeront pas!**" idi (geçemeyecekler) ve **I. Dünya Savaşı** sırasında **Fransız** cephesinde söyleniyordu. Propaganda posterlerinde kullanılıyor ve her yerde tekrarlanıyordu. Cehpede generaller askerlere şevk vermek için haykırıyordu. Ancak geçemeyecekler sloganını devrimci cepheye taşıyan hiç kuşkusuz **İspanya İç Savaşı** sırasında **İspanya Komunist Partisi** üyesi **Dolores Ibárruri Gómez**'in yaptığı "**No Pasarán!**" (geçemeyecekler) konuşmasıdır. Gómez'in 1936'da **Madrid**'deki bu konuşmasını binlerce partizan dinlemiş ve kısa sürede slogan 20. yüzyılın son ideolojik savaşının sloganı olmuştur ve bugün de pek çok memlekette kendi dillerinde "geçemeyecekler" olarak değil, "no pasarán" olarak yankılanıyor hala.

3. Viva La Muerte!

İspanya'nın devrimci birliklerinin karşısında **Frankist** cephenin attığı slogandır ve "**yaşasın ölüm**" anlamına gelir. Hatta uzun halinin "**muere la inteligencia, viva la muerte!**" olduğu söylenir ("bilgiye ölüm, yaşasın ölüm" yani bilgi/bilim/entellektüel düşünce yok olsun, ölüm var olsun anlamında). Çünkü Franco ve birlikleri kendilerince vatan savunması yapıyordu ve bunun için ölmeye hazırdılar. Bu slogan, savaşın ölümden ibaret olduğunun en net ve en açık söylemi olarak hala var ve inanması güç ama kullanılıyor da.

Günümüz yansımalarına örnek olarak, her ne kadar tam tersiymiş gibi görünse de "**şehitler ölmez**" sloganını vereceğim. Çünkü bu slogan, çoktan ölmüş olan gencecik askerlerin ardından söylenip durdukça, ölümü kutsamaktan başka işe yaramıyor ne yazık ki. Canlı bombaların dini sloganları da, temelde o anlamı içermeseler de çağımızın "viva la muerte"si olarak akılda kalıyorlar.

4. Arbeit Macht Frei

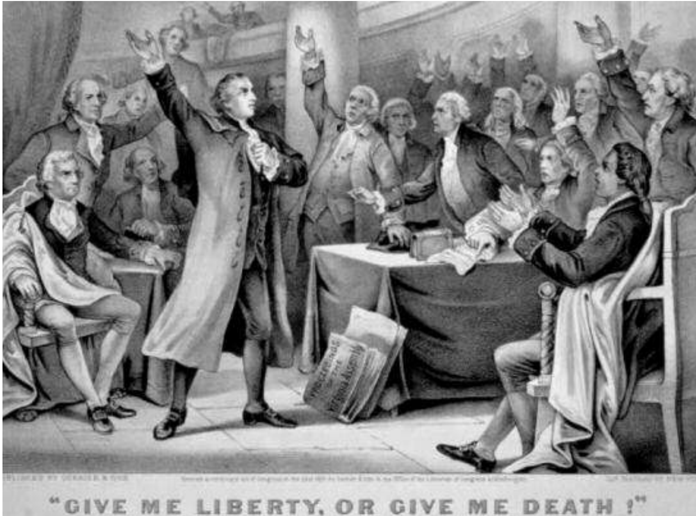
"**Çalışmak seni özgürleştirir.**" 20. yüzyıl feminist sloganı gibi ya da "çok çalış ki satın alabilesin" temalı herhangi bir reklam filmi sloganı gibi dursa da aslında bu slogan **Nazi Almanyasından** bir slogan. Bir devrin ruhunu yakaladığı gibi, zorla çalıştırılan **Yahudiler** ve diğer azınlıklar her gün okuyabilsin diye toplama kamplarının kapısında da yazıyordu. Toplama kampları döneminde Nazi subayları tarafından sıklıkla dile getiriliyordu.

Söylem olarak gerçekten de büyük potansiyeli olan bu slogan hatırlattıkları yüzünden artık doğrudan pek duyulmaz oldu. Ama evrilmiş şekilde, örneğin "**daha fazlasını iste**" (Pepsi) olarak, ya da "**para biriktir, iyi yaşa**" (Walmart) olarak sıklıkla karşımıza çıkıyor.

5. Give me liberty, or give me death!

Yani basbayağı "**Ya istiklal, ya ölüm.**" **Kurtuluş Savaşında** bizzat **Mustafa Kemal Atatürk** tarafından da dillendirilmeden çok önce, bu slogan aslında ilk olarak **Amerikan Bağımsızlık Savaşında** kullanıldı. 1775'te politikacı ve avukat **Patrick Henry**'nin yaptığı bir konuşmada geçti ilk olarak. Ancak dinleyenler bu sözlerden o kadar etkilendi ki, Virginia eyaleti bağımsızlık savaşına katılma kararı aldı. Söylendiğine göre o sözden etkilenen ve savaşa girme kararı alan delegelerden biri de o zamanlar **İngiltere**'ye bağlı olan Virginia eyaleti vekili **George Washington**'du.

6. Make love, not war

Aynı "kahrolsun faşizm" gibi, dünyanın en yaygın ve en etkili sloganlarından biridir "**Savaşma, Seviş**". Bugün 68 kuşağının ya da çiçek çocukların ne olduğunu bilmeyen pek çok coğrafya ve toplumda dahi bilinen bu slogan, 60'lı yıllarda Amerika'da oluşan hippi hareketinin **Vietnam Savaşına** karşı kullandığı en yaygın slogandı. "Savaşma" kısmı Vietnam Savaşı için söyleniyordu ve "seviş" kısmı da "**cinsel devrim**"i kast ediyordu. Görünürde son derece basit duran bu slogan, aslında maço kültürden eril iktidara, kadın özgürlüğünden tüm savaşların çözümünün sevgiden geçiyor oluşuna kadar katman katman alt metin içeriyor. Üstelik bir kuşağın felsefesinin özünü yakalaması ve tarihe değiştirilemez şekilde yön vermesi bakımından da önemlidir.

7.Better Dead Than Red

Soğuk Savaş yılları. **Amerika** ve **Sovyet Rusya** bir terazinin iki dolu küfesi gibi, tüm dünyanın dengesini tartıp duruyorlar. Bir Sovyetler ağır basıyor, bir Amerika derken; dünya yayık ayranına dönmüş durumda. Bu yıllar, özellikle Amerika'nın tüm dünyada olanca gücüyle dev bir antikomünist propaganda yaptığı yıllar. Bilim kurgu filmlerden ufo mitlerine kadar her şeyde biraz antikomünizm sosu var. İşte o yıllarda ne deniyor Amerika'nın en meşhur sloganında; better dead than red, yani "**en iyi kızıl ölü kızıldır!**"

Aslında sloganın kökeni II. Dünya Savaşı ve bu bir Nazi sloganı. O zamanlar Nazi Almanyası Sovyet Rusya ile savaşıyor ve aslında Sovyet Rusya bir anlamda Amerika ile müttefik. Zira aynı büyük karanlık güce karşı savaşmaktalar. Ne var ki II. Dünya Savaşının cephelerde yanan ateşi sönüp gerçek savaş yerini soğuk savaşa bıraktığında, Nazilerin en kaka söylemlerinden biri Amerika'da sıradan insanlar arasında bile kendine yer bulur oluyor. Yıllar yıllar geçtikçe bu söylem bizim topraklara bile uğradı. 90'larda hepimiz en az bir kere "en iyi Kürt ölü Kürttür"ü duymadık mı?

8. Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer

Bu artık o kadar çok yazılıp çizildi ki, duymayan kalmadı herhalde. Ama bizim için son zamanlarda giderek önem kazanıyor, o yüzden üstünden geçmekte yarar var. Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer yani "**Tek Millet, Tek Devlet, Tek Lider**". **Nazi Almanyasının** en meşhur sloganlarından biri daha...

O dönemde **Adolf Hitler** genellikle bir ulusun kaderini çizen ve tüm düşmanlara rağmen dimdik ayakta duran mitik bir lider gibi resmediliyordu hem yazılı propoganda araçlarında, hem de bizzat her yere asılan posterlerinde. Tek lider altında toplanmış tek bir devleti ve elbette ari ırktan oluşan tek bir milleti de yanına katmaktaydı. Söylem, bu ideayı idealize ve de sembolize ediyordu.

9. Bread and Roses

Ekmek istiyoruz, gül de... Kadın hareketinin en sevdiğim sloganlarından biri. Sosyalist feminist ve sendika lideri **Rose Schneiderman**'ın bir konuşmasında geçen ve sonradan sloganlaşan cümledir. "**Kadın işçilerin ekmeği olmalı, ama gülleri de olmalı**" der konuşmada Schneiderman. O da **James Oppenheim**'ın bir şiirinden esinlenmiştir.

Slogan öylesine sevildi ki 1912'deki Lawrence tekstil işçilerinin grevine **Ekmek ve Gül Grevi** adı verildi. Kadın ve işçi hakları tarihinin gül gibi, çiçek gibi bir grevi olarak tarihe geçti grev ve ondan sonra dünyanın her yerindeki kadın işçiler hem ekmek, hem de gül istemeye devam ettiler.

10. No War But Class War

90'lı yıllardan kalma ve kapitalist/liberal ülkelerden çıkma en derinlikli sloganlardan biri. Türkçe çevirisi tam bir slogan tınısı vermese de şöyle denebilir; "**Savaşa Hayır! Tek gerçek savaş, sınıf savaşı!**".

Önce patlak veren ve 90'ların ilk yarısına damgasını vuran **Körfez Savaşı** ve ardından 90'ların ikinci yarısından itibaren **Doğu Avrupa** gerginliği, **Yugoslavya**'nın dağılışı ve elbette **Kosova Savaşı**. Bir de 90'lı yıllar savaşsız geçti denir, nedense böyle yanlış bir algı vardır. Neyse...

Slogan, aslında Londra menşeili. Bir biri ardına patlak veren savaşlara karşı olduğunu belirten anarşist ve sol tandanslı grupların gösterilerinde dillendirdikleri ve ellerindeki dövizlerde taşıdıkları söylem, savaşa karşı olduklarını ve dünyanın tek gerçek savaşının sınıf savaşı olduğunu dile getiriyor. Tek gerçek savaş, bütün savaşların özü ve esansı. Sınıf savaşı...

Ece Burgaz

Kötü Kız Berna

Ramize Erer

BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Abonelik Bedeli (12 Ay)

Yurtiçi:	90 TL.
Avrupa:	40 Euro
Amerika:	50 Dolar
Uzak Doğu:	70 Dolar

Dergi aboneliğinizi banka havalesi yoluyla yapabilirsiniz.

BD Basın Yayın Ltd. Şti.
Banka Havalesi Hesap Numaraları
Türkiye İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ

TL Hesap Numarası: (1388) 14438
IBAN NO: TR 66 0006 4000 0011 3880 0144 38
Euro Hesap Numarası: (1388) 10242
IBAN NO: TR 24 0006 4000 0021 3880 0102 42
USD Hesap Numarası: (1388) 10238
IBAN NO: TR 35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Banka dekontunuzu faxlamanız ya da bayan8mart@gmail.com adresine mail atmanız yeterli olacaktır. Tel: 0212 292 94 50 Fax: 0212 245 38 06

TESİS MESİS İSTEMEM… YETER Kİ ZEYTİNİME DOKUNMA.

Katina Karanikola

Akdeniz'de, binlerce yıldır, varlığını göstererek Akdeniz insanıyla birlikte, uzlaşarak, yaşayan bir "halk" var. Bu "halk" devamlı büyüyor, gelişiyor Akdeniz'in dağlarında, dağ yamaçlarında, ovalara sessizce yayılıyor. Köyleri kucaklayarak, avlulara giriyor, Akdeniz insanıyla birlikte sakince yaşıyor. Kapısını açanlara nimetini cömertçe sunuyor. İnsandan önce var olan bu "halk" varlığıyla önemli bir medeniyet var ediyor. Seçkin yazar ve ozanlara ilham veren, adına sayısız şiirler yazılan Akdeniz yöresinin ağacı. Dinimin en kutsalı. "Zeytin ağacı." Zeytinin ve yağın medeniyeti. Bilgelik ve barışın medeniyeti. Altın sıvının medeniyeti. Tapınmanın ve dinin, edebiyat ve geleneğin, beslenmenin ve sağlığın simgesi. Medeniyet geliştikçe zeytin ağacı ve yağı değer kazanıyor. Ekonominin gelişmesinde tesis, mesisle, çimento yığınlarıyla kıyaslanamayacak kadar değerli. Akdeniz diyetinin başlıca kaynağı. Akdeniz insanının sağlıklı olması tesislerle alakalı değil zeytinyağıyla yapılan yemeklerle beslenmeleri. Son yıllarda Akdeniz diyeti üzerine yapılan araştırmalarda zeytinin sağlık acısından ne kadar önemli olduğu kanıtlanmıştır. Ayrıca zeytinyağı sadece yiyecek değil. Sabun, kozmetik, ilaç yapımında pirinası ise yakacak olarak kullanılıyor.

Zeytin ağacı çiçeğini döküp meyveye dönüştüğü şu günlerde, her iki üç senede olduğu gibi, tekrar gündemde. 2014 yılında altı bin ağaç kesildiğinde Yırcalıların günlerce nöbet tuttuğunu hatırlarsınız. Yırca muhtarı Mustafa Akın Çanakkale'deki bir panelde yaşadıklarını anlatırken gözyaşları, sıkılmış zeytinden akan yağ gibi, akıyordu. "Sünnet olan çocuklara, gelin olan genç kızlara attan inerken dedeleri tarafından zeytin ağacı hediye edilir. Yırcalının tek geçim kaynağı zeytindir, yok ettiler" diyordu. Motorlu testerelere susturucu takarak binlerce yıllık zeytin ağaçlarını üzerinde hasada durmuş zeytiniyle birlikte, acımasızca, yere sermişti Kolin grubu. Bu gün Gülpınar'da YDA enerji A.Ş. yaptığı kıyım gibi. Zeytin ağaçları için direnen Yırca köylüleri, özellikle kadınları, tarih yazdı. Dövülmüşler, kelepçelenmişler ama mücadeleden vazgeçmediler. İyi ki de vazgeçmediler. Gelecekte torunlarına zeytin ağacı hediye ederken o ağaçlar için verdikleri mücadeleyi çektikleri acıları gururla anlatacaklar. Kolin grubu ve ona göz yumanlar ise hesabı verilemeyecek bir tarih yazdılar. Yırca halkı bir yandan direnirken bir yandan da hukuk mücadelesi yürüttüler ve kazandılar. Çünkü yasalar çiğneniyordu. Danıştay'dan durdurma kararı çıktığında Kolin grubu altı bin ağacı kesmişti halkın döktüğü gözyaşına bakmadan.

Zeytin ağacı dişidir, topraktır, doğurgandır. Binlerce yıl yaşayabilen ölümsüz ağaçtır. Oduncuların saldırısına uğrayarak kesilse bile dibinden sürgün vererek kendini tekrar doğuruyor. Zeytin ağacı ıslah olmadan önce, henüz yaban iken, yaşamlarını sürdürmek için geliştirdikleri yöntemler, yollar insanoğlu aklının anlama kapasitesinin çok üzerinde….

Geçen günlerde geçirmek istedikleri yasa yürürlükte olmasaydı Yırca kazanır mıydı? Ağaçların kesilmesine yol açacak ısrarı anlamak mümkün değil. Şimdilik geri adım atıldı ama gelecekte tekrar karşımıza çıkmayacağı ne malum? Ben ve benim gibi düşünenler daima tetikte mi olacağız?

KALO SU TAKSİDİ TAKİ*

Böyle olmayacaktı be dostum… Aldattın bizi… Şaka gibi… Hani balık avlanmaya gittiğimizde yaptığın gibi… Gelir benim misinama asılırdın "Katina çok büyük balık var üzerinde, çekemiyorum" diye yüreğimi, iğneye takılı balık gibi, titretirdin. Ben elimi misinaya attığımda birden elinden bırakır "Ah ulan kaçırdık" diyerek "tıssssssssssss" diye tıssssssssslardın. Ben her seferinde, hanos gibi, attığın yemi yutardım…Ama bu seferki hazmedilemeyecek kadar ağır be dostum… İnanmak çok zor… Amacın bizi üzmekse hayranlık duyulacak kadar başarılı oldun…

Türk vatandaşı olduğunda çok sevdiğin adamızdan, yaz kış demeden, delicesine aşık olduğun sahillerden, ayrılmayacaktın. İnanmıştık sana. Vatandaşlığını alıp geri geldin üç gün önce… Bu kadar mıydı ya? Sevinemedin bile… Herkese "yakışıklı fotoğrafınla" yeni hüviyetini gösteriyormuşsun. Ben göremeden anı bir kararla çektin gittin be dostum. Seni çok seven abini, ablalarını geride bırakarak...Abinin pedisiydin sen… Pedi (çocuk)… Ablan Fofo'nun kazan dibisi…Çok acele etmedin mi? Bıraktığın boşluğu kimse dolduramayacak TAKARA.

Senelerce hizmet ettiğin köyünün kilise çanları, senin için, bu şekilde çalmamalıydı. Biz seni kiliseye bu şekilde değil kolunda sevdiğinle götürecektik …Bir daha ayrı düşmeyesiniz diye de misinalarla sıkı sıkı bağlayacaktık sizi be dostum… Bu dünyada ki son geceni de balık avlayarak geçirmişsin…Seni uğurlarken bir misina bile veremedim sana…Ne çok sevenin varmış be Takara… seni uğurlamaya gelenleri görebildin mi? Hristiyan, Müslüman gözyaşları birbirine karıştı sel olurcasına…

Seni unutamayacağım dostum. Balık avında, sahillerde yanımda olacaksın hep. Bir elinde kamışın diğerinde frapen ağzında sigaran… Umarım gittiğin yer, etrafında çeşit çeşit balıklar yüzen, koca bir akvaryumdur…

Kalo su taksidi Taki…

*İyi yolculuklar sana Taki…

İnsan vücuduyla koşar... Koşmak doğal bir eylemdir ama memeler doğal değildir...

İnsanoğlu yuvarlak hesap 200.000 yıldır var... Memeler de öyle.. Ama nedense özellikle bizimki gibi ülkelerde insanoğlu bunu bir türlü kabullenemedi...

Memeye alışamayan ademoğlunun meme ucuna alışamaması doğaldır yani...

Memenin içi salgı bezleri, yağ dokusu va bağ dokusundan oluşur... Ama dışarısı çıkarken bambaşka bişeydir o...

Evrimsel olarak memenin bambaşka bir işlevi olsa da bugün neredeyse tehdit olarak algılanması hem komik hem trajiktir...

Ne bohemi be ya?

YASEMİN OLUR

Ne diyordu Sylvia Plath: "Sadece içimde susmak istemeyen bir ses olduğu için yazıyorum." Benim durumum ise biraz farklı. Ben, dışımda susmak bilmeyen bir ses olduğu için yazıyorum. Evet doğru okudunuz. Bu satırlar Trakya'nın Saroz Körfezi'ne kıyısı olan bir yerden, en yakın köye dört kilometre uzaklıktaki ücra bir evden size ulaşıyor. Burası Malkaralılar Sitesi! Çantamda sekiz Sait Faik kitabı, bir iki tane de Rus romanıyla buraya geldim. Çayırlara çıkıp bohem ruhumu doyurmak niyetindeydim. Bu düşünceyle geçenlerde ormanlık alana gittim. Bir ağaç dibinde oturmuş aklımdan mısralar geçiriyordum. Düşünüyordum ki: "Bir dahaki gelişte dünyaya nehir yollarından döneceğiz."…Ece Ayhan'ın mısraları zihnimde raks ediyordu. Deniz alabildiğine mavi ve muhteşem bir sessizlik. Sessizliği delen tek şey adını bilmediğim kuşların ötüşmeleriydi. Yaşamı iliklerime kadar hissettiğim eşsiz bir varoluş anındaydım. Sonra kocaman bir HOOOO! sesiyle titredim. Ece Ayhan'ı yumrukladı bu ses. Aniden varoluşum çalkalandı. Hemen özüme dönüp bir eüzübesmele çektim. Korkuyla arkama baktığımda takındığım bohem havam kendini denize atmıştı. Şimdi karşımda, önüne kattığı inekleriyle bir çoban, Amerikan aksiyon filmlerinin son sahnelerindeki ölümsüz bir kahraman gibi ağaçların arasından bana doğru hayvanlarıyla geliyordu. Gülümsedim halime. Trakya'da bohem olmak epten aykırı bir davranış dedim. Kalktım usulca eve geldim. Elimde okumaya başlayamadığım İvan Gonçorov'un Oblomov'u…

Bu arada düşünecek olursanız "evinde otur ve oku kitabını" diye. O da biraz zor. Buraya yalnız gelmedim. Yedi yaşındaki kızım ve yetmiş üç yaşındaki kayınvalidemle birlikteyim. Kitap okumam onlar için bir tür boş oturma aktivitesi. Yani anlayacağınız kitap okumam pek önemsenen bir durum değil ama bilgisayar başında yazı yazmak ise bambaşka bir hal. Odama kaçıp yazı yazmadığım zamanlarda kayınvalidem susmak bilmeyen bir iştahla bana Malkara'da geçen gençliğinden hikayeler anlatıyor. Kitap okuyormuşum ona ne! Ben kafamı kitaba gömdükçe daha çok anlatıyor. Malkara maceraları biterse bu sefer güneş enerjisinin ne pis bir enerji olduğundan dert yanıyor. Aman çevreciler kızmasın! Kayınvalidem petrol şirketlerinin gizli ajanı filan değil. Neredeyse komşuyla ortak taktırdığımız güneş enerjisi panelinin altında kalıyor olduğu için yakınıyor. Burada kendime ait bir odam var ve orada sadece bilgisayar başında yazı yazıyor görünürsem dışımdaki bu sesi susturabiliyorum. Bu arada acaba Virginia Woolf da kayınvalidelerden kaçmak için mi her kadının kendine ait bir odası olması gerektiğinden bahsetmişti? Neyse… Mevcut durumumun tadını çıkarmak istiyorum. Sonuçta kayınvalidem emekli bir ilkokul öğretmeni ve emekli ilkokul öğretmeni sendromu sonucu eğitime, ilime, irfana mecburen büyük saygı duyuyor. Düşünecek olursanız bilgisayar başında oturmanın ve bu satırların eğitim ile ne ilgisi var diye şöyle açıklayayım. Ben bilgisayar başına geçtiğimde o da doktora tezimle alakalı bir takım akademik çalışmalar yaptığımı düşünüyor. Gerçek şu ki ben ona yalan söylemedim. Bilgisayar başına geçtiğimde o böyle bir kanaat edindi. Hevesini kırmıyorum. Yoksa ani baskınlarla odama dalıp Bekçi Hasan'ın ineklerinin sütünün aslında çok da güzel olmadığından, Hediyelerin ne hayırsız komşu olup bir selam vermeden buralardan ayrıldığından ya da Faika'nın zayıf görünmesine rağmen kıçının kocamanlığından bahsedebilir. Ondan kaçmak adına bilgisayar başına geçip bu satırları karaladığımda sanmayın ki mutsuzum….Oblomov'a başlayamadım ama birazdan yüzmeye gideceğim kızımla….Deniz çok güzel be insanlar. Çekirdek çitleyeceğiz sonra sahilde komşularla… Gökyüzü çok güzel…Gece olunca yıldız tutacağım kendime…Yıldızlar çok güzel…Trakya'nın peynirleri, Elif'imin dizindeki yaralar, köylü çocukların tabanlarının altındaki çamurlar, yürüyüşlerde peşime takılan çoban köpeğinin salyaları, ayağımı kesen midye kabukları, saçlarımın arasına karışmış kumlar, Sait Faik'in hikayeleri…nefes almak çok güzel...

Şiddetin Gizliliği

meltem@meltemarikan.com
MELTEM ARIKAN

Henüz 'Mi Minör' adlı oyunumun yazılmadığı, Galler'e gelmeye mecbur kalmadığımız, Yeni Türkiye'nin yeniliklerinin bu kadar ortaya çıkmadığı, sadece Türkiye'de değil dünyadaki liberallerin de Akp'ye destek verdiği ve benim yanıldığımın söylendiği zamanlarda 'Oyunu Bozuyorum' adlı bir oyun yazmıştım.

Oyunu Bozuyorum'un galası Zürih'te yapılmış, daha sonra Amsterdam, Rotterdam, İstanbul ve Ankara'da da oynanmıştı. Oyunla ilgili her yerde aldığımız tek tepki hangi ülkede, hangi şehirde olursa olsun hep aynı olmuştu. "Burada anlatılanlar bizim değil doğunun sorunu". Oyundaki hikayeleri ben yazmıştım. Hepsinin gerçek olduğunu biliyordum. Mağdurlarla birebir konuşmuştum, ama bu her şeyin yaşandığı ve herkesten uzak olan 'doğu'nun neresi olduğunu bilemediğim için insanlar, 'bu doğunun sorunu' dedikçe, ben de o doğuyu araştırıp durdum. Sonunda bir baktım batıya gelmişim...

Sanki doğuda yaşayan kadınlar ve erkeklerle, batıda yaşayan kadınlar ve erkekler arasında bir fark vardı...

Sanki birisi yüzünüze tokat atarsa, o doğuda farklı batıda ise daha farklı acıtıyordu…

Sanki doğuda namus cinayeti adına kadınların ölmesi kitlesel, ama batıda aşk cinayeti, kıskançlık adına ölen kadınların ölmesi bireysel mi oluyordu?...

Sanki doğuda çocuk yaşta evlenenlerin hayatı cehenneme dönüyor, ama batıda çocuk yaşta hamile kalanlara ergen deyince hayatları cehenneme dönmüyor muydu?

Oryantalizmden ısrarla vazgeçmeyen batının, bizim varlığımızı ötekileştirerek kendi kendini kandırdığının nasıl farkına varamadığını bugün bile anlayamıyorum. Doğuya ait namus cinayetleri ile ilgili onlarca kampanya yapılırken, aşk veya kıskançlık adına batılı kadınların yok edilmesi ise normalleşebiliyordu mesela…

Özellikle kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz kültür ve sanat yapıtlarına yansıdığında neden sanatsal kaygıları ve estetik yapılanma çok fazla önemseniyor da, yaşananların kadın bedeninde meydana getirdiği tahribat ve bu tahribatın onun çocuklarına yansıyacak genetik mirası konu bile edilmiyor mesela?...

Yaşım gereği, 1970'lerde her şeyi çözmüş olan Batı'yı yaşayamadığım için bitmeyen reddedişlerim... Sorularım… Sorunlarım...

Kültürler, yemekler, diller, giysiler, etnik yapılar ne kadar farklı olursa olsun, doğuda da olsak, batıda da; hepimize binlerce yıldır erkek egemenliğinin dayattığı yaşam biçimlerinde aynı korkularla yönetildiğimizi biliyorum.

Reddedişlerim... Sorularım… Sorunlarım...

Her ne kadar batılılar hallerinden memnun bizleri izliyor olsalar da,

Her ne kadar doğuluların bir kısmı batılılara özeniyor olsalar da,

Her ne kadar bir kısmımız ötekileştirilmeyi kabul ediyor olsa da…

Ne yazık ki, batı da erkek egemen kültürün var ettiği kavramlar çerçevesinde yarattığı sanal dünyasında yaşıyor. Bu dünyanın görece daha rahat olması, mağdurlar açısından hiçbir şeyi değiştirmiyor.

Tıpkı Türkiye gibi, tıpkı Fransa gibi, tıpkı Yemen gibi, tıpkı Amerika gibi İngiltere'de de kadınlar, çocuklar, hatta erkekler bile mağdur oluyor. Taciz, tecavüz ve ensest tüm acımasızlığıyla varlığını sürdürmeye devam ediyor. Ve bu acılar ısrarla göz ardı edilmeye çalışılıyor. Göz ardı edilme yöntemlerinin zerafeti ya da kabalığı, göz ardı etme derecelerinin azlığı ya da çokluğu ise sonucu değiştirmiyor…

Ne yazık ki çocuklar anne babaların değil, korkuların çocukları olurken, dünyanın her yerinde şiddet şiddeti besliyor…

Şiddetin şiddeti…

Ne yazık ki dünyanın her yerinde acılarıyla yüzleşebilenler mağdurları, acılarından kaçanlar ise işkencecileri anlıyor…

Şiddetin gizliliği… Şiddetin sessizliği…

Ne yazık ki kadınlar doğuda da batıda aynı tip sorunlarla, çıkmazlarla boğuşuyor. Acı olan şu ki, batı'da en azından yaşanılan acıları ve acımasızlıkları ortaya koyduğunuzda kimse size aile yapısını bozmakla suçlamıyor.

Suçlamalar bitmiyor, acımasızlık büyüyor…

Ve ne yazık ki günler haftaları, haftalar ayları, aylar yılları izlerken acılar acılara ekleniyor.

Sorgulayan Helen

Virginia Woolf ve Vita Sackville-West gercek hayatta lezbiyen bir ask yaşamışlar ve Virginia Woolf 'Orlando' kitabını Vita'ya ithaf etmiş ve onu anlatmış.

NİKOLA TESLA

SİBEL BOZKURT

Nikola Tesla Hırvatistan'ın Lika bölgesinin Smiljan köyünde, 1856 yılının Temmuz ayında 9'u 10'una bağlayan gece yarısı doğmustur...1943 yılında Manhattan'da NewYorker Oteli'ndeki odasında 7 Ocak gecesi kalp yetmezliginden ölmüştür... Aynı gece FBI yetkilileri hemen otel odasına gelip tüm esyaları toplayarak iki kamyona yükleyip götürürler...

Bu acelenin nedeni tüm bu değerli araştırmaların Sovyetler Birliği'nin eline geçmesinden korkmalarıdır...

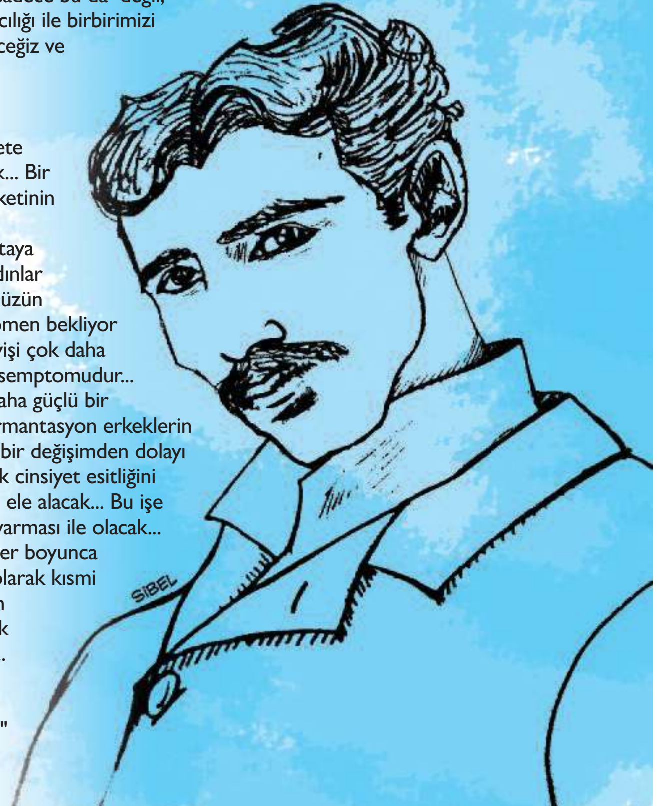
Nikola Tesla bir bilim insanı, bir dahi, bir mucittir... Hayatı, çektigi zorlukları, başarıları, Thomas Edison'la olan kavgaları, alternatif akım muhabbetini, kaç patente sahip oldugunu falan buraya yazmayacagım... Buraya sadece birkaç röportajından ilgimi çeken bölümleri yazmak istiyorum... Belki sizin de ilginizi çeker ve daha fazlasını araştırmak istersiniz...

"İnsan da bir makinedir... Zihinlerimizi ya da eylemlarimizi etkileyen hiçbir sey yoktur ki öncelikle duyu organlarımıza çarpan dış etkenlerden biri olmasın... Çevremizle olan benzerligimiz nedeniyle çevremizdeki etkenlere benzer tepkiler veririz ve bundan da kavrayış kaynaklanır... Çaglardan beri sonsuz karmaşıklıktaki mekanizmalar gelismiştir, ancak ruh ya da tin dedigimiz şeyler bedenin işleyisinin parçalarından başka bir şey değildir... Bu işleyiş yok olduğunda ruh da yok olur."

"Kablosuz bağlantı, zekanın transferini sağlayarak birbirimiz ile daha yakın iletişim kurmamıza neden olacak... Bedenlerimizi, maddeleri ve enerjiyi bir yerden baska bir yere transfer (transport) edecegiz... Kablosuz ağın, tüm dünyaya mükemmel bir şekilde yayılması dünyayı devasa bir beyine dönüştürecek... Herşey, gerçek ve uyumlu bir bütünün parçacıkları olacak... Mesafelerin hiçbir önemi olmaksızın, birbirimizle anında iletisim kurabilecegiz. sadece bu da değil, televizyonlar ve telefonlar aracılığı ile birbirimizi yüzyüzeymiş gibi net görebileceğiz ve duyabileceğiz... Hatta bugün kullandıgımız telefonlarla kıyasladıgımızda, iletişimde kullandığımız bu cihazlar hayrete düşürecek şekilde basit olacak... Bir insan, bu cihazlardan birini ceketinin cebinde taşıyabilecek..."

"Yeni bir cinsiyet düzeni ortaya çıkacak... Bu yeni düzende kadınlar üstünlüğü ele alacak... Günümüzün kadınları sadece yüzeysel fenomen bekliyor ancak kadın cinsiyetinin ilerleyişi çok daha derin bir şeyin yüzeye çıkmış semptomudur... Kadın ırkının bağrından çok daha güçlü bir fermantasyon çıkacak... Bu fermantasyon erkeklerin fiziksel yapısını taklit eden sığ bir değişimden dolayı olmayacak... Kadınlar ilk olarak cinsiyet esitliğini sağlayacak ardından üstünlüğü ele alacak... Bu işe kadınların zekalarının farkına varması ile olacak... En başından beri sayısız nesiller boyunca kadınların sosyal itaati dogal olarak kısmi bir körelmeye veya en azından zihinsel kalitenin kalıtsal olarak askıya alınmasına neden oldu... Artık biliyoruz ki zihinsel kalitede kadınların etkisi de erkeklerin etkisinden az değil."

Kaynak: Nikola Tesla - Maviçatı Yay.

Son şans, Türk kadınlarının çıkaracağı gür sestedir…

ÖZLEM ÖZDEMİR

"Kadına değer veren bir ülkeden kadınlarını döven bir ülkeye…"

Aklımda kaç gündür bu cümle dolaşıyor... Öfkeleniyorum. Elimden bir şey gelmedikçe daha da öfkeleniyorum... Bir kadın daha şort giydiği için darp edildi! Sonra yine gözaltı sonra serbest bırakma sonra sosyal medya tepkisi sonucu tutuklama ezberine tanık olduk. Kaç yıldır artarak aynı endişeleri paylaşıyoruz. Değişen bir şey olmadığı gibi her şey gittikçe kötüleşiyor. Sokağa çıkmadan evvel acaba başıma bir şey gelir mi endişemiz gittikçe artıyor! Ve bu normal değil… İşte bu yüzden, Cumhuriyet, bu ülkedeki tüm kadınlar için hayatidir! Peki, kadınlarımızın sesi niye duyulmuyor? Ben anlamıyorum. Bu üzüntüyle baş etmek için de yine geçmişe gidelim ve çok değerli bir Cumhuriyet kadının yaşamında gezinelim… Belki feyz alırız diye…

14 YAŞINDA BAŞÖĞRETMEN

Afet İnan, 29 Kasım 1908 günü Yunanistan'ın Kesendire (Polyoroz) kasabasında dünyaya gelir. Babası Kuvây-ı Milliye'ye katılan bir orman memuru olan İsmail Hakkı Bey'dir. Annesi Doyran Müderrisi Emrullah Efendi'nin torunu olan Şehzane Hanım'dır. Erkek kardeşi Ahmet Reşat Vodina'da doğmuştur. Çocukluğu 1908 Meşrutiyet Devrimi ile başlayan Afet Hanım, Balkan Harbi, Cihan Harbi ve İstiklâl Harbi içinde büyür.

4 Mart 1913'te Adapazarı'nda ilkokula başlar ama Balkan Savaşı bu aileyi göçmen yapmıştır. Adapazarı'ndan sonra Ankara, Mihalıççık, sonra yine Ankara'nın ilçesi Karaoğlan, Biga'da çocukluk yıllarını yaşar. Afet İnan, 15 Mayıs 1915'te henüz yedi yaşındayken annesini veremden dolayı kaybeder… Anneannesi ile babaannesi tarafından büyütülür. Biga'da Afet'in babasının sonraki eşinden Nezihe adındaki kız kardeşi doğar. Afet Hanım, 1920'de altı yıllık ilkokul öğrenimini tamamlar. 1921'de Alanya'ya taşınırlar. 1922'de Afet İnan Elmalı'da öğretmenlik ehliyetnamesini alır ve 1 Eylül 1922'de henüz 14 yaşındayken Elmalı Kız Okulu'na "başöğretmen" atanır!

Babasının memuriyeti nedeniyle sürekli yer değiştiren Afet İnan, bir ay sonra Aydın'a gitmek zorunda kalır. Afet Hanım o günleri şöyle anlatır:

"Babam Aydın'a gelmişti. Ekim 1922'de biz yine babaannemin nezareti altında idik ve yol hazırlıklarına girişilmiş idi. Babam beni Çine'ye öğretmen olarak tayin ettirmişti; fakat Aydın'a gittikten sonra oraya göndermedi. Elmalı'da bu çok kısa öğretmenlik görevimden sonra yola çıkmıştık. Birkaç gün Aydın'da kaldıktan sonra Söke'ye gittik. Orada güzel bir eve yerleştik. Öğretmenliğime burada bir ay kadar devam ettim. Bu yolculuğumuzda çok değişik durumlarla karşılaşmıştık. Yabancı kuvvetler yenilmiş ve yurdumuz egemenliğine kavuşmuştu. Ancak, geçtiğimiz yerler çok yıkık dökük ve her taraf koku içinde idi. Ben bu kokulardan çok tiksinir olmuştum. Her şeyi koklayarak yiyordum. Kardeşim benimle alay ederdi. Bu âdetim bir müddet devam etti. Babam Söke'de devamlı kalmıyor, gelip gidiyordu. Yurdumuzun istiladan kurtuluşunu bizlere türlü vesilelerle anlatıyordu. Biz bunları hem yaşıyor hem öğreniyorduk. Söke'de pek az kalmıştık. Yolculuk, bu sefer Bursa'ya, denmişti."

İZMİR'DE ATATÜRK İLE TANIŞMA VE DEĞİŞEN HAYAT

Afet Hanım, Bursa'ya giderken Susurluk'ta mola verilir. Soğuktan ısınmak için yaktıkları mangal ateşinden az daha zehirleneceklerdir. Yanlarına aldıkları köpek onları uyandırarak bu kazadan kurtarır. 1925'te Bursa Kız Öğretmen Okulu'ndan mezun olur. Burayı bitirdikten sonra da 1925 yılında İzmir'de Redd-i İlhak okuluna öğretmen olarak atanır. Burada Mustafa Kemal Paşa ile bir ziyaret sırasında tanışır ve hayatı değişir. Onu da anılarında şöyle anlatır:

"İzmir'de Redd-i İlhak Okulu'nda henüz üç haftalık görevliyken, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Paşa, İzmir'e geldi (11 Ekim 1925) ve öğretmenlerin verdiği çay ziyafetinde konuştu. Salon epey kalabalıktı. Çay masaları hazırlanmıştı. Ben henüz böyle bir topluluğa alışmış değildim ve birçok kimseyi de tanımıyordum. Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal salona girdiği zaman herkes çevresinde toplanmıştı. Ben bir kenarda duruyordum. Selamlamalar bittikten sonra çay masasına oturulacaktı. Beni de bir öğretmen kolumdan tutarak Cumhurbaşkanının yanına oturttu. (…) Atatürk bir ara bana, ailemin nereli olduğunu sordu. Annemin ailesinin Selânik- Doyranlı olduklarını söylediğim zaman, sorularını sıklaştırdı. Fakat ben bunlara yanıt verecek geniş bilgiye sahip değildim. Henüz üç haftalık öğretmen olduğumu söylerken de daha okumak niyetindeyim, diyordum. Atatürk ertesi gün babam ve anneannemle görüşmek istemişti. Özellikle Doyuran hakkında anneannemle konuşurken, eski bir anısı için sorularını daha genişletmişti. Söylediğine göre, İkinci Meşrutiyet'ten önce bu bölgelerden geçerken zor bir duruma düşmüş ve anneannemin dayısının çiftliğine giderek, orada kendilerinden yardım görmüştü. 'Buna hayatım için minnettarım' diyordu. Nihayet babamla konuştuklarında, benim öğrenimime devam etmemi sağlayacağını bildirdi. Beni, İsviçre'nin Lozan şehrine Fransızca öğrenmem için gönderecekti."

42 YAŞINDA PROFESÖR

Ve Atatürk Afet'i İsviçre'ye Fransızca öğrenmesi için gönderir! 1927'de Bakanlığın izniyle Lozan'da "Rochemont" adında yabancı ülkelerden gelen öğrencilerin bulunduğu yatılı okulda derslere başlar. Türkiye'ye döndüğünde Atatürk, Büyük Nutuk'unun düzeltmelerini yapmaktadır. Afet İnan öğrenimini sürdürmek istediğinden İstanbul Fransız Kız Lisesi'ne (Notre Dame de Sion) yatılı olarak girer. Bu

okulda okurken ders kitaplarında Türkler için onur kırıcı ifadeler kullanılması Afet İnan'ı çok rahatsız eder ve "Türklerin cihan tarihinde en eski çağlardan beri gerçek yeri nedir ve uygarlıkta hizmetleri ne olmuştur?" sorusunu yanıtlamak üzere çalışmaya başlar. Bu arada 1929-30 ders yılında Ankara Musiki Muallim Mektebi'nde tarih ve yurt bilgisi dersleri vermeye de başlar. Yurt bilgisi için okutacağı kitabı Atatürk yetersiz bulduğu için "Instruction Civique" adlı kitaptan Afet İnan tarafından çeviriler yapılmış, Tevfik Bıyıklıoğlu Almanca eserleri araştırıp çeviriler yapmış ve Atatürk bizzat kendisi bazı konularda yazarak "Medeni Bilgiler" adlı eser oluşmuştur. İnan, 1930 yılında Türk Tarih Tetkik Cemiyeti'nin kuruluşuna katılır. Atatürk'ün bizzat başında olduğu tarih çalışmalarında değişmez ismi olur…

İLK KONFERANSI KADIN HAKLARI İÇİN

Kadınların seçme-seçilme hakkının olması gerektiğini savunan Afet İnan, Atatürk'ün de isteğiyle ilk konferansını da kadın hakları üzerine verir. Bu konferans kadınlara belediye seçimlerinde hak verilmesiyle aynı güne rastlar! Atatürk, Afet İnan'a Türk Ocakları Yasası'nın 2. ve 3. maddelerinin açıklanması konusunda çalışma yapmasını istemiş ve

Afet İnan Türk Ocaklarının amacını, işlevini açıklayan, medeniyet tarihinde Türklerin yerinin ne olduğunu ve olması gerektiğini açıklayan bir nutuk okumuştur.

9 Ocak 1936'da açılan Ankara Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin açılışında Afet İnan, Türk Tarih Kurumu Asbaşkanı sıfatıyla "Tarihe Giriş" olarak ilk dersi verir. Kültür Bakanlığı'nın Afet İnan'a fakültede öğretim görevi vermeyi önermesine karşın Afet Hanım, bunu ancak lisans ve doktora yaptıktan sonra kabul edebileceğini söyler. Bunun üzerine Cenevre Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Bilimler Fakültesi'nin Yakın Çağ ve Modern Tarih Bölümü'ne kaydolur. Türklerden barbar diye söz edilmesi Afet İnan'ı incittiğinden bu konuda araştırmaya ve yazmaya başlamıştır. Afet İnan'ın doktora tezinin konusu, Türkiye tarihinin genel durumu ve antropolojik veriler üzerinde yapılan ankete göre Türk milletinin dünya milletleri arasındaki yerini bilimsel esaslara göre saptamaktır. Lisans diplomasını Temmuz 1938'de alır, doktorasını da ertesi yıl yine Temmuz 1939'da sınav geçerek ve tez müdafaasını yaparak verir. Afet İnan yurda döndüğünde doçent vekili olarak fakülteye atanır. 1942'de doçent, 1950'de profesör olur! Cumhuriyet döneminin örnek kadınlarından biri olan Afet Hanım, pek çok Türk kadınına rol model olur. Atatürk öldüğünde sadece 30 yaşındadır…

Afet İnan 1940 yılında Bolu milletvekili Tahir Hitit'in aracılığıyla kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olan Dr. Rıfat İnan'la evlenir. "İnan" soyadını evlenmesinden sonra almıştır, önceki soyadı Uzmay'dır. İnan'ın Arı adında kızı, Demir adında oğlu olur. Afet İnan mutlu ve sade bir aile yaşantısı geçirir.

Onun bugünlere örnek olan sade yaşamını kızı Arı İnan şöyle anlatır: *"Yaşamında daima sadeliği yeğlerdi. Şatafat ve lüks, onun için değersizdi. Ömründe hiç makyaj yapmamıştı. Kıyafetleri de hep sade idi. İlk maaşı ile aldığı inci küpeleri ve yüzüğü tek süsü idi. İlişkilerinde de hep mesafeli idi. Annemin yaşam amacı galiba hep çalışmaktı. Kimsenin boş oturmasını, hele hele kafasını geliştirmek için bir şeyler yapmamasını kabul edemezdi. Ben yeni evli genç bir kadınken, mücevher sahibi olma merakına düşmüştüm. Anneme bu isteklerimden söz etmemden sonra, bana, 'Mücevher nedir, niye takılır?' diye bir yazı yazdığını çok iyi anımsıyorum. Böyle gösterişe dönük şeylerle uğraşacağıma, doğru dürüst kitaplar alıp okumamı, kafamın içini doldurmamı önermişti. Eğer gidilecek yere otobüs ya da dolmuş varsa taksiyle gitmek onun için lüzumsuz bir israftı. Oturulmayan odalarda yanık bırakılan lambalar da öyle. 'Biz savaş görmüş bir nesiliz, onun için her şeyin kıymetini biliriz' derdi. Yemek ziyan etmek ise olacak şey değildi. Nimete hakaretti ve günahtı."*

Haziran 1977'de Türkiye Cumhuriyeti Devrim Tarihi Kürsü Başkanı iken isteği üzerine emekli olan Afet İnan, 7 Haziran 1985 gecesi vefat eder… Kurucu liderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün yetişmesine katkı sağladığı bu değerli Cumhuriyet kadınını el üstünde tutmayı bırakın yeterince tanımıyor iken, günümüzün saray tarihçileri onun adını utanmadan kirletiyor bugün! Bazı müptezeller televizyon ekranlarında Atatürk'ün manevi kızım dediği Afet Hanım'ın onun sevgilisi olduğunu söyleyebiliyorlar ağızlarını yaya yaya! Ve tabii asıl amaç Atatürk'e saldırmak! "Gönül Sarayı" diye asılsız haberler üretip, onunla ilgili ileri geri konuşabiliyorlar hiç utanmadan! Kendileri Ata'nın tırnağı bile olamayacakken! Peki, bu

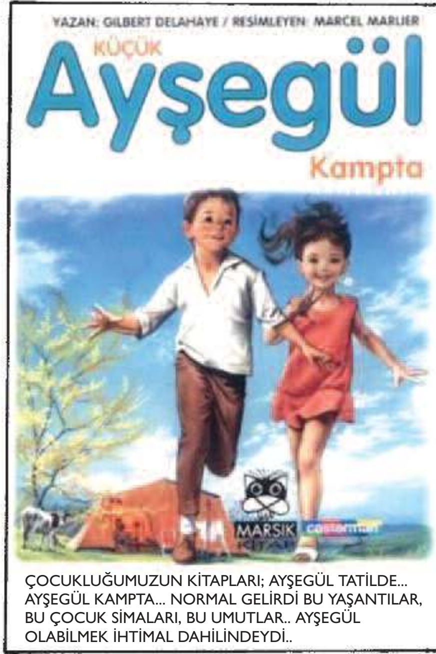
dünyanın hangi ülkesinde görülmüş? Hiç! Ancak hainler ve alçaklar kurucu liderine hakaret edebilirler ve üstelik bu suçtur! Ama tweet atanın bile anında yakalandığı ülkemizde bu müptezeller günlerce yakalanamıyor, hatta biri Ata'nın annesine fahişe deme cüretinde bulundu da 40 gün sonra ancak tutuklandı! Bakalım ne zaman çıkacak? Biz bu hale nasıl geldik artık demiyorum, nasılı meydanda… Asıl biz bundan sonra ne yapacağız, orası mesele… Bir kadın olarak açıkça benim hayatımla ilgili ciddi endişelerim var. Üzerine okullardan evrimin kaldırıldığı, mescit yapımının mecbur bırakıldığını da gördükçe uykularım kaçıyor. Peki, acaba yaşamını Cumhuriyet'in varlığı ile sürdürebilecek kadınlarımızın sesi çıkacak mı saklandığı yerden? Çıkmıyorsa zaten konuşacak da yazacak da bir şey kalmamıştır. Çünkü çıkmazsa çıkabilecek, en azından bizler için yaşayacak, ülke kalmamış olacak… Bana göre Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin son bulmasından önceki son şans, Türk kadınlarının çıkaracağı gür sestedir…

#Adalet'li günler ümidiyle…

Kaynak: (Prof. Dr. Afet İnan, Yayına Hazırlayan: Arı İnan, 2. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2005, s.225- 232.)

Ayşegül Adliye'de

Meral Onat

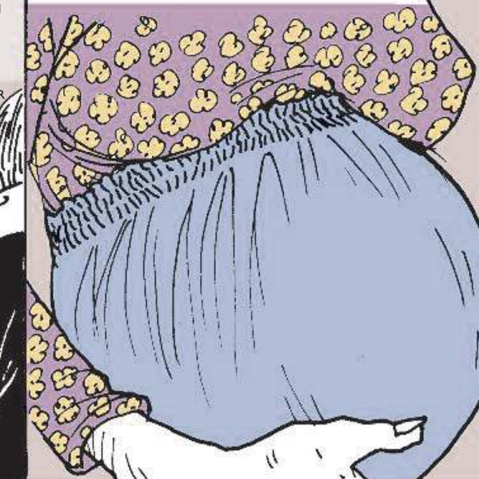

ÜVEY BABA UZAKTAN İZLİYOR.. ONU DA BİR SÜRE ÖNCE ARKADAŞI KASIĞINDAN BIÇAKLAMIŞ.. TEKERLEKLİ SANDALYE İLE ZAHMET EDİP, BABALIK YAPIP ORALARA GELMİŞ... YÜZÜNDE ENDİŞE VAR SANKİ.. BEDAVADAN YENİ BİR TORBACIYI HEMEN NERDEN BULUCAM LAN DİYE DÜŞÜNÜYOR..

İNGİLİZ EMPERYALİSTLERİ 1839-42 VE 1856-60 AFYON SAVAŞLARI SAYESİNDE ÇİN'İ DIŞ TİCARETE AÇMIŞ VE HİNDİSTAN'DA ÜRETTİRDİKLERİ AFYON İLE BİNLERCE İNSANI UYUŞTURUCUYA ALIŞTIRMIŞTI.

AFYON SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELEYİ ÖNLEMEDE ETKİLİ BİR BİÇİMDE KULLANILMIŞTI.

MEHMET'LER DE AYNI ÇİNLİLER GİBİ YATIYOR. AFYON SAVAŞLARININ SUÇA SÜRÜKLEDİĞİ SSÇİNLİ'LER DURUŞMA ZAPTLARINA YASAL GEREKÇELER DEĞİL, SİYASİ EKONOMİK SEBEPLER, ÇOCUKLARIN DOĞARKEN SABIKA KAYDI İLE DOĞDUĞU, HAPİSLERE GİRMEDEN ÇÜRÜMEYE BAŞLADIĞI. YAZILSIN... ADLİYE KORİDORLARINDA SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLARIN DEĞİL, SUÇA SÜRÜKLEYENLERİN İSMİ BAS BAS BAĞRILSIN..

BU DA GÖZYAŞI ALİ… GÖZÜNÜN ALTINA GÖZYAŞI DÖVMESİ YAPTIRMIŞ.. HIRSIZ.. BİR DÜKKANA TAM GİRERKEN YAKALANMIŞ.. SUÇ EŞYASI İSE 1 ADET KADIN ÇORABI… BAŞKA DA BİR EŞYASI YOK...

ÇOCUK MAHKEMELERİNDE HEP BİRLİKTE ZOMBİ EZMECE OYUNU OYNUYOR VE SAYI ALIYORUZ... SAVCI SORUYOR, SSÇ'NİN İFADESİNE DİYECEKLERİNİZ DİYE… YAŞI KÜÇÜKTÜR, İKAMETGAH ADRESİ BELLİLDİR.. SERBEST BIRAKIL... SAVCI KATİBİ CÜMLEM BİTMEDEN KOPYALAYIP YAPIŞTIRIYOR… SAVCI KÜÇÜK ALİ'NİN HALA UYUŞTURUCU ETKİSİ ALTINDA OLDUĞUNU ANLAMAZDAN GELİYOR.. ALİ'NİN GÖZÜ SAVCININ SEPSERİN DERİ KOLTUĞUNDA, ŞURAYA Bİ UZANSA, ÇOCUKLAR GİBİ UYUSA..

İFADE VERİRKEN, ALİ'NİN ÇORABI NASIL TEMİN ETTİĞİNİ DÜŞÜNÜYORUM.. KESİN ANNESİNİN ÇORABIDIR.. YÜZÜNE GEÇİRDİĞİNDE ANA KOKUSUYLA SARMALANMIŞ GİBİ, DAHA MI GÜVEN GELİYOR ÜSTÜNE.. ANA RAHMİNE GERİ DÖNÜP BÖYLE SIKIŞSIN, ÇIKAMAYIP DA BOĞULSUN RAHİM KANALINDA.. SUÇ ALETİ ÇORABIN, TCK 54/1 MADDESİ UYARINCA MÜSADERESİNE KARAR VERİLDİ.. DİĞER ÇORAP TEK KALDI...

ipek özsüslü

BOŞ ÇERÇEVE

ADAMLAR ÇALIYOR AMA ÇALIŞIYOR !!

ÖHÖÖ ÖHÖÖ ÖHÖH

Alev ve Arzu kızkardeştirler. Ailesi abla Arzu'yu bir tanıdıkları-nın oğlu Ferit'le evlendirmek isterler... Birbirlerini tanıyıp kaynaşmaları amacıyla da mektuplaşmalarını isterler, ancak Arzu bu izdivacı ve mektuplaşmayı sıkıcı bulur... Konuyu kızkardeşine açar...

BENİM YERİME SEN MEKTUPLAŞSAN.. SENİN EDEBİYATIN İYİDİR ALEV!!

BABAM DUYARSA BENİ KESER!!

BEN İDARE EDERİM MERAK ETME!!

BAYAN ARZU, OHAL KOŞULLARINDA AŞKIMIZI YEŞERTE-BİLECEK MİYİZ BİLMEM..

Sayın Bay Ferit, Sizi henüz görmediğim halde kanım ısındı... Bu "KARA ÇALI"yı çok merak ettim... Bu kara çalıya elimi, yüzümü sürmek istiyorum... Hem de kanatma pahasına... Sizi sanki yıllardır tanıyor gibiyim... Soluğumda siz... Beynimde siz... OHAL'in bizle ne ilgisi var? Bırakınız teröristler korksun!

SİZİ HAFTAYA BUGÜN ÇİFTLİK EVİME BEKLİYORUM. ULAŞIM ÜCRETLERİNE YENİ ZAM GELDİ O YÜZDEN YOL MASRAFLARINIZI BEN KARŞILAYACAĞIM..

ZAM DEĞİLDİR O FERİT BEY, ZAM OLSA DURAMAZDIK OLSA OLSA ÜCRET DEĞİŞİKLİĞİDİR... GELİCİİİM..

AŞIKLAR BULUŞTU VE BİR İÇENİN PİŞMAN, İÇMEYENİN BİN PİŞMAN OLDUĞU AŞIKLAR PINARININ SUYUNDAN İÇTİLER. FERİT PINAR'A HES KURULACAĞINI SÖYLEDİYSE DE ALEV TINMADI BİLE.

ŞIRR ŞIRR ŞIRR

FERİT'İN TEKLİFİNİ KABUL ETMİŞ, ANCAK ONA ASLINDA ARZU OLMADIĞIMI, ARZU'NUN KARDEŞİ ALEV OLDUĞUMU "ANI OLSUN DİYE" SÖYLEMEMİŞTİM. VE MUHALİF OLMASI CANIMI SIKIYORDU.

ÜZGÜNÜM FERİT "CİĞER VEREMİ" HERYERE YAYILMIŞ...

TOHTOR NECDET

AMAN TANRIM... BUNU ANLATIP ALEV'İ ÜZEMEM.. HASTA OLDUĞUMU ...

... BİLMEMELİ ... GİDİP ONA DE Kİ...

BENİ FERİT YOLLADI... VAZGEÇMİŞ EVLİLİKTEN POLİTİK AYRILIĞINIZ KORKUTUYOR ONU...
ŞAKA MI BU?! KAMERA NERDE ?!?
...

ÜHÜHÜÜÜ! SENİ ASLA UNUTMİİCİM... REİS NE ETTİ SİZE?! AHH DIŞ MİHRAKLAR, ÜST AKIL AHHH YABANCI GÜÇLER ÜHHHÜÜÜ...

10 DAKİKA SONRA
NEUNUTMİCAM BE.. İĞRENÇ MAHLUKAT.. FOTOĞRAFI ÇIKARIYM DA UZUN ADAMIN FOTOSUNU KOYARIM...

MUTLU OLMAK İÇİN BENDEN NEFRET ETMELİ. ONA FETÖCÜ OLDUĞUMU SÖYLEYECEKSİN VE SEN EVLENECEKSİN...
NASIL OLUR... O BENİM YENGEM SAYILIR...
EVLENMELİ... BU BENİM SON SAADETİM...

BENİMLE EVLENİR MİSİN ALEV?..
HMM... NEDEN OLMASIN ... PEKİ...

VE EVLİLİK HAZIRLIKLARI BAŞLADI...
NİKAH ŞAHİDİM RTE OLACAK.
AKP GENÇLİK KOLLARINA ÜYE OLACAKSIN...
BÜTÜN BEYAZ EŞYAYI SİZ ALACAKSINIZ...

ULAN BEN EN İYİSİ GERÇEKLERİ SÖYLEYEYİM. HEM PARAM CEBİMDE KALIR. HEM DE YANDAŞ OLMAK AĞRIMA GİDİYO...
FERİT "CİYER VEREMİ" OLDU ALEV... ASLINDA HALA SEVİYO SENİ... KOŞ... KOŞ...

FERİİİİİİİTTT!..

DİYE KOŞTU ALEV VE...
TAHLİL SONUÇLARIM NEDİR DOKTOR? HEMEN SÖÖLEYİN!..
MERAK ETMEYİN ALEV HANIM, TURP GİBİSİNİZ...
VEREM SAVAŞ DİSPANSERİ

CEPKİN

FERİİİT FERİİİT! ALLAHIN CEZASIII!!! YA BANA DA BULAŞTIRSAYDIN CİYER VEREMİNİİ!!! NİYE AMARİKA DA TEDAVİ OLMADIN NİYE TEDAVİYİ REDDETTİN.. BUNUN DİNİMİZDE YERİ YOOOOK ...
METİN OL YAVRUM...
O ŞİMDİ SAHİCİ DÜNYADA...
FERİT KENDAL NETAMELİ 1940 ~ 00
SON

samimiyetsiz insanlar...

Gökçen Erdoğan

Çağın en büyük sorunlarından biri samimiyetsizlik. Ve ben bu samimiyetsizliği, kadına yönelik şiddetin ve hatta daha önemlisi kadın yalnızlığının da temelini oluşturur bir sorun olarak görüyorum. Teoride anlayan ve kucaklayan pek çok insanın, hatta ve hatta pek çok kadının, pratikte ne denli kibirli olduklarını, hemcinslerinin ruhuna ve bedenine ne denli uzak olduklarını görmek canımı sıkıyor.

Siz, yanında oturmaktan imtina edeceğiniz bir çiçekçi kadın varsa, kadın haklarını savunma işini layığıyla yapamazsınız. Mülteci kadınların üremeleri konusunda yukarıdan yukarıdan konuşarak kadın haklarının tesliminde etkili olamazsınız. Hiçbir zaman sofranızda yer vermeyeceğiniz, bir kafede utanmadan karşılıklı oturamayacağınız kadınların toplumda yer bulmasıyla ilgili inandırıcı olamazsınız. Savunduğumuz şeyi pankartlarda taşımaktan daha zor kalbimizde ve aklımızda taşımak. Ama çok daha kıymetli.

Ben buraya nereden geldim, kafamdaki hangi tilki dürttü beni; anlatmalı. Kadın haklarının kallavi çığırtkanlarından birini, pek çok insanın yazdığına çizdiğine göz, kulak kesildiği birini; yemek yediği restoranın hemen yan sokakta bulunan park alanında, kimsenin görmediğini düşündüğü bir anda yardım isteyen bir kadını, kokusu yüzünden kendisinden uzaklaştırdığını ve "adam gibi bir yerde yemek yiyorsun, sonra bu çıkıyor karşına" minvalinde uzun uzun ve de tiksintiyle söylenirken gördüm. Görmek istemezdim. "Adam gibi". Adam gibi restoranlarda yemek yiyen ve kadını kadından ayıran kalburüstü kadın hakları savunucusu kadın. Benim kulağıma da gözüme de hoş gelmedi.

Bir kere ben bu kadın dayanışması denen şeyi, kadınların hiçbir türlüsüne toz kondurmamak, erkeklerin bütün yanlışlarını ortaya döküp her türlü kadınla dayanışmak olarak görmüyorum. Ben bu samimiyetsiz duruşu kendime örnek almıyorum. Birbirimizi eleştirmekten bu denli uzak olmamızı tehlikeli buluyorum. Ben, davasında, düşüncesinde, yaşantısında, duruşunda, hareketinde 'gerçek' olanlarla yan yana duruyorum.

Yoksulluğu gerçek, fedakarlığı gerçek, özrü de kabahati de gerçek, pişmanlığı da gururu da gerçek, sesi, hissi gerçek olan, kavgası, varlığı ve anlatısı gerçek olanla yan yana duruyorum.

Kadına, perde ardında düşmanlık edip, sosyal medyanın bütün meyvelerini büyük cümlelerle toplayan, kanal kanal gezmek için kadın hakkını kendine yol yapan, feminizm sosuna bulanmış popülistliği her şeyden önce canım kadınlar için bir tür yem sayan sahtekarları ayırt etmeyi görev biliyorum. Çünkü bizim her şeyden önce gerçekliğe ihtiyacımız var. Samimiyete. Doğruluğa ve inandığını savunmaya. Savunduğuna inandırmaya değil. Bizim gerçek savaşçılara ihtiyacımız var, dublörlere değil. Hayatın gerçekleriyle ancak gerçek kalırsak baş edebiliriz.

Sizi sevmiyorum bahsi geçen kadınlar, sizi kendimden görmüyorum. Kadına ettiğiniz düşmanlığın, onu meşhur olma sevdanıza kurban ettiğinizin farkındayım. Sizi unutmuyorum.

PELİN "OBUR DÜNYALI"

İPEK ÖZSÜSLÜ

Falcı

feyhan güver

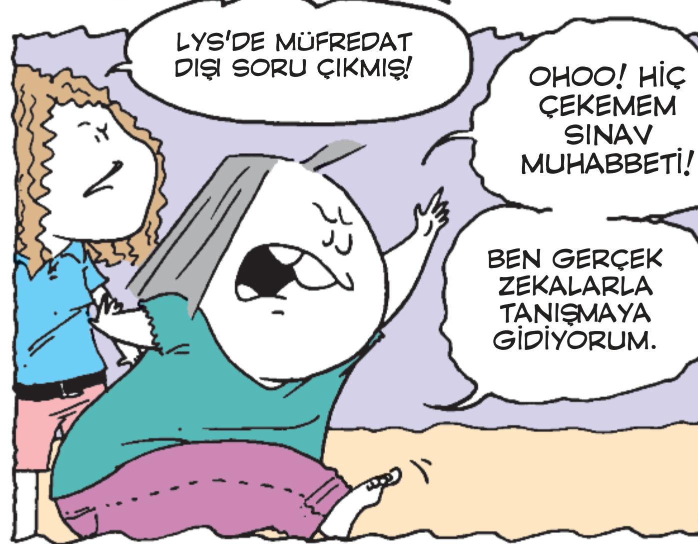

istanbul macerası

Bengisu Akyürek

ÖNCEDEN KARİKATÜR OKUR MUYDUN?

ÖDEVLERİ GÖREYİM...
TA DAA!
BU NE ŞİMDİ?
MUHTEŞEM KARİKATÜRÜM!
UKALA DÜMBELEĞİ!

HİÇBİR ZAMAN KARİKATÜR ÇİZEMİCEM ÇOK YETENEK-SİZİM!
HIK HIK
AĞLAMA YAVRUM OKURSUN SEN DE...
OKUMUCAM BANA NE!!

BİRKAÇ YIL SONRA
İPEK DİYE Bİ KARİKATÜRİST VAR!
ÇOK GENÇ ÇOK YETENEKLİ! MUTLAKA OKU!
AY BEN KARİKATÜR OKUMUYO-
ÖZGÜL HOCANI DİNLEYİP BAYAN YANI ALIYORSUN KOŞ!!
OLDU O ZAMAN...

ANAA OKURUM Kİ BEN BUNU!
BAYAN YANI

Görüşürüüüz..
ALOO! TUNCAY AKGÜN'LE DE TANIŞTIM!
NEEE LEMAN'A MI GİTTİN?!
İMZA-LARINI BİLE ALDIM!!

MERHABA BEN YOKKEN ODAMDA ÜREYEN BÖCEKLER!
ÇORAPLARIMI BİRİNİN GÖRMESİNE GEREK KALMADAN SAĞ SALİM DÖNDÜK EVE!

Eski Hippi, Terapist ve Seks Öğretmeni

Cheryl Cohen Greene

aksoyezgi@gmail.com

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

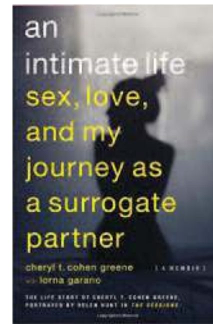
"İnsanlar penis ve vajinaya odaklanıyor ve onlar için seks bu. Benim için seks öpüşmek, dokunmak, birbirine sarılmak, birbiriyle konuşmak ve fantazileri paylaşmaktır. Seksi son derece kısıtlı bir şekilde tanımlıyoruz, seks cinsel birleşmeden ibaret değildir."

Cheryl Cohen Greene, 66 yaşında ve 37 yıldır sürdürdüğü alışılmamış bir mesleği var. **ABD**'de yaşamakta olan Cohen Greene'in mesleği seks terapistliği. Greene, karşı cinsle iletişim ve ilişki kurmakta zorlanan, hiç cinsel deneyim yaşamamış, aşırı derece utangaç ya da çekingen erkekler için terapi seansları düzenliyor. İşin sıradışı kısmı bu değil. Cheryl Cohen Greene, bu çekingen erkeklere yardımcı olabilmek için onlarla birlikte oluyor. Yani cinsel ilişkiye giriyor.

Cheryl Cohen bir zamanlar hastası olan Bob Greene ile evli. Evde çalışıyor ve her gün eşini işine yolladıktan sonra hastalarını kabul ediyor. Cohen Greene'in belirttiğine göre bir seans 240 dolar. Ancak Cheryl Cohen Greene bir hastası ile en fazla sekiz seans birlikte oluyor. Çünkü amacının hastlarının geri gelmesini sağlamak değil, onlara normal bir cinsel hayat sağlayabilmek olduğunu belirtiyor **CNN**'e verdiği röportajda.

Cheryl Cohen aslında baskı altında bir çocukluk geçirmiş. Her Pazar günü kilisedeki Pazar ayinlerine katılır, rahiplerin sert ve yasaklayıcı vaazlarını dinlermiş. Ancak hayatı 60'larda değişmiş. 68 kuşağına mensub bu genç kadın, genç yaşta cinselliğini yaşamaya başlamış, kısa süre içinde de evlenmiş ve çocukları olmuş. Bunun ardından Berkley, California'ya yerleşmişler.

Cheryl Cohen'in seks terapisti olmaya karar vermesi 1970'lere rastlıyor. San Francisco Seks Enformasyon bürosunu ziyaret ediyor ve seksten zevk alan bir kadın olarak kendinden utanmaması gerektiğini öğreniyor. Böylece çocukluğundan beri ona dayatılan düşünceden sıyrılmaya başıyor. Bundan sonra da bu konuda yardımcı olmaya karar veriyor ve seks terapistliği için sertifika ediniyor.

70'li yıllardan beri Cohen Greene erkeklere erken ya da geç boşalma konusunda yardımcı oluyor. Öte yandan hiç cinsel ilişkiye girmemiş erkeklere de bu konuda "genel bilgi" sağlıyor. Ebeveynlere ya da gençlere danışmanlık yapıyor, çiftlere yardımcı oluyor. Hastaları ve yakınları tarafından iyi bir eğitmen, harika bir dinleyici ve empati kurabilen bir terapist olarak tanınmlanıyor. Ayrıca başta CNN olmak üzere, röportaj verdiği pekçok yerde, şimdiye kadar yaklaşık olarak 900 erkeğe yardım ettiğini dile getiriyor.

Cohen Greene yaptığı mesleği "**surrogate partner**" yani vekil eş olarak adlandırıyor. Ayrıca kendisini tercih eden hastlalarla seans yaparken, onlardan asla "hasta" olarak bahsetmiyor. Cohen Greene'e göre mesleği sadece mutlu bir seks hayatı için alternatifler sunmakla ilgili. Meslek hayatıyla ilgili kaleme aldığı bir de kitap mevcut Greene'in: "**An Intimate Life: Sex, Love and**

My Journey as a Surrogate Partner" (Mahrem Bir Yaşam: Seks, Aşk ve Vekil Eş Olarak Yolculuğum). Greene kitapta yaşadığı riskli durumları, mesleğinin eşiyle olan ilişkilere yansımasını, müşterileri ile ilk karşılaşmalarını ve bazı seanslarından ayrıntıları aktarıyor.

Cheryl Cohen Greene'in enteresan ve yanlış anlaşılmalara son derece müsait mesleği ile ilgili çevrilmiş bir de film bulunuyor. Film Cohen Greene'in hastası olan **Mark O'Brein**'ın kaleme aldığı bir makaleden yola çıkıyor. Mark, geçirdiği çocuk felci yüzünden boyundan aşağısı felçli olan ve hayatı boyunca kadınlarla neredeyse hiç iletişime geçmemiş biri. Aynı zamanda bir şair. Mark'ın yazdığı makalede anlattığı hikayesi o kadar ilgi çekmiş ki, **Sundance Film Festivali**'nde de gösterilen ve ödüle layık görülen, ayrıca 2013 **Golden Globe** ödüllerine de aday gösterilen 2012 yapımı **The Sessions** filmine konu olmuş. Filmde başarılı oyuncu **Helen Hunt**, Cheryl Cohen Greene'i canlandırıyor. Filmin Sundance ve Golden Globe dışında on iki farklı film festivalinde adaylıkları ve ödülleri var.

Cheryl'in mesleği, Anadolu topraklarında yaşanmış olan eğreti gelin geleneğinin post-modern versiyonu olarak adlandırılabilir.

The Sessions

IMDb'de 7.2 gibi bir puanı elinde tutan, 22 ödüle aday gösterilmiş ve 6 ödül bulunduran 2012 yapımı **Ben Lewin** filmi The Sessions, Cheryl Cohen Greene'in Mark O'Brein ile yaşadıklarına odaklanmış bir film.

1946 Polonya doğumlu Ben Lewin, daha çok televizyondan

hatırlanan bir yönetmen. Özellikle de **Ally McBeal**'in ikinci sezon dokuzuncu bölüm yönetmeni olarak biliniyor. Bu hikayeyi sinemaya taşımak istemesinin nedenini, çok sıradışı ve orijinal bir hikaye olmasına bağlıyor. Öte yandan kendisinin de çocuk felci geçirmiş ve bu hastalığı zorlukla atlatmış olmasının bu hikayeyi beyazperdeye aktarmasında etkili olduğunu söylemek gerekiyor.

Mark O'Brein'ı 2010 yapımı harika film **Winter's Bone**'da dikkatleri çeken **John Hawkes** canlandırıyor. Cheryl Cohen Greene ise dünyaca ünlü aktirist Helen Hunt tarafından canlandırılıyor. Hunt'ın kariyeri **Peggy Sue Got Married** (1986), **Next of Kin** (1989), **Only You** (1992), **As Good As It Gets** (1997), **What Women Want** (2000), Cast Away (2000) ve **Bobby** (2006) gibi populer Hollywood filmleri ile dolu. Ancak Hunt, ortalama bir Hollywood oyuncusundan daha başarılı bir aktirist.

The Sessions içten, sıcak, yer yer komik, yer yer dramatik ve hüzünlü. Öte yandan istismardan ve ajitasyondan uzak ve de gerçekçi bir iş.

The Sessions, şimdiye kadar gösterildiği tüm festivallerde büyük beğeni kazandı. Sundance Film Festivali'nin 2012 yılı için en iyi hitlerinden biri olarak kabul gördü. Öte yandan **Rotten Tomatoes**'da yüde 93 taze puanı ile de dikkatleri üstüne çekiyor.

Hikaye bir yazar ve şair olan Mark O'Brein'ın fiziksel engellilerin seks yaşamı üzerine bir makale yazmasının talep edilmesi üzerine başlıyor. Mark bu talepten sonra cinsel anlamda aktif olmaya ve rahibinin de izniyle bir seks terapistli ile görüşmeye karar veriyor.

The Sessions içten, sıcak, yer yer komik, yer yer dramatik ve hüzünlü. Öte yandan istismardan ve ajitasyondan uzak ve de gerçekçi bir iş. Cheryl Cohen Greene'in kendisi de filmden son derece memnun ve özellikle Helen Hunt'ın oyunculuğunu takdir ettiğini ve hikayelerinin daha iyi anlatılamayacağını söylüyor.

Seks İşçiliği ve Seks Terapistliği

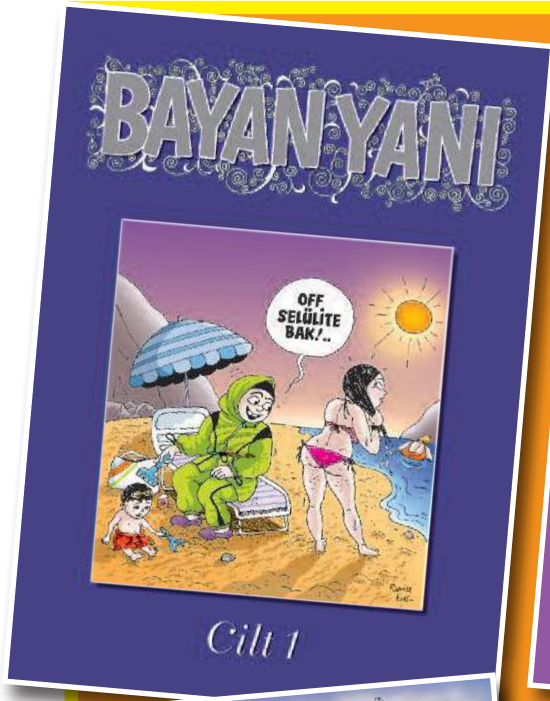
Önceleri Amerika'da sayıları 200'den fazla seks terapisti kadın, Cheryl Cohen ile aynı hizmeti sunuyorlarmış. Günümüzde Amerika'da seks terapisti, ya da Cohen Greene'in deyimiyle vekil eş hizmeti sunan elli kadar kadın var. Cheryl Cohen, kanunlarda meslekleri konusunda boşluklar olduğu görüşünde. "Gri bir alan" olarak adlandırıyor bu boşluğu. Anlaşılan ne devlet, ne de kanunlar seks işçiliği ve seks terapisi arasında bir çizgi olup olmadığından emin değiller. Cheryl'in mesleği, Anadolu topraklarında yaşanmış olan **eğreti gelin** geleneğinin post-modern versiyonu olarak adlandırılabilir. Ancak saygınlık ve farkındalık bakımından bu iki müessese arasında farklar olduğu inkar edilemez. Cheryl Cohen'e göre mesleğini seks işçiliğinden ayıran en büyük fark, kendisinin müşterilerinin geri gelmesini sağlamak niyetinde olmaması. Öte yandan seks işçilerine karşı olmadığını ve zaman zaman seks işçileri

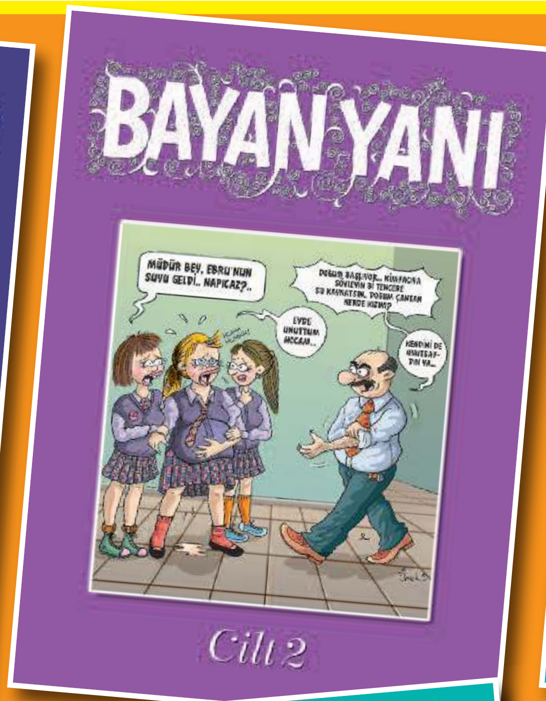

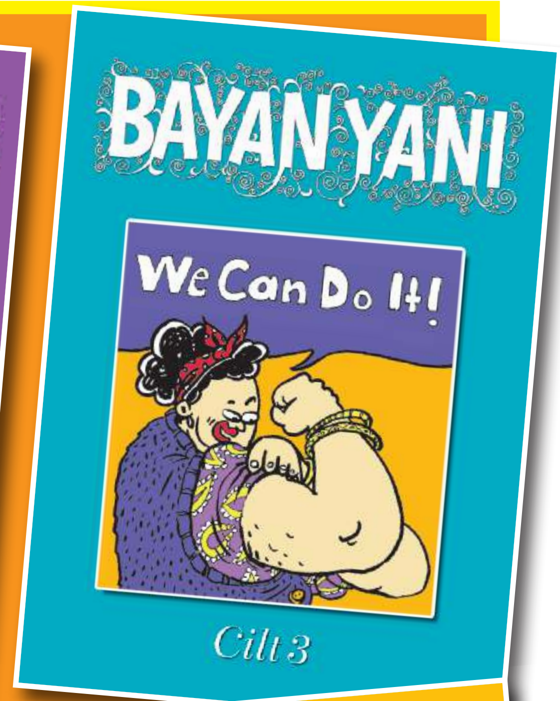
ile karıştırılmasında bir sakınca görmediğini de dile getiren Cheryl'e göre seks işçileri bir an önce işleri bitsin istiyor. Ancak kendisinin amacı hastalarına bir şeyler öğretmek.

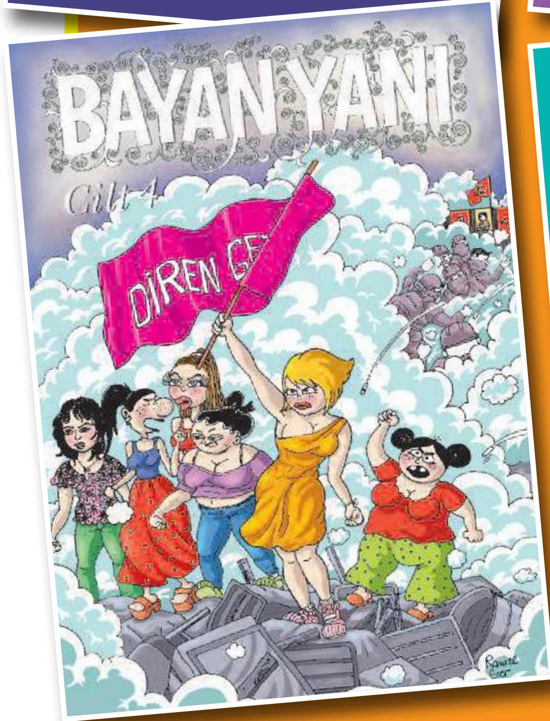
Cheryl Cohen Green sokakta çalışan seks işçileri, yüksek ücretlere çalışan seks işçileri ya da telefonda seks hizmeti veren seks işçileri ile birlikte panellere katılmış. Bu panellere dinleyici olarak gelen hiç kimsenin kendilerine seks işçiliği ve terapistliği arasındaki farkı sormadığını, çünkü amaçların ve koşulların ortada olduğunu belirtiyor. Cheryl Cohen; bu panellerin birinde seks işçilerinden birinin kendisine dönüp "**Cheryl, erken boşalan şu adamları iyileştirmeyi bırak. Onlar bizim için en kolay lokma.**" dediğini ve gülüştüklerini aktarıyor. Başka bir deyişle durumun toplumun düşündüğünden çok farklı olduğunu da açıklamış oluyor böylece.

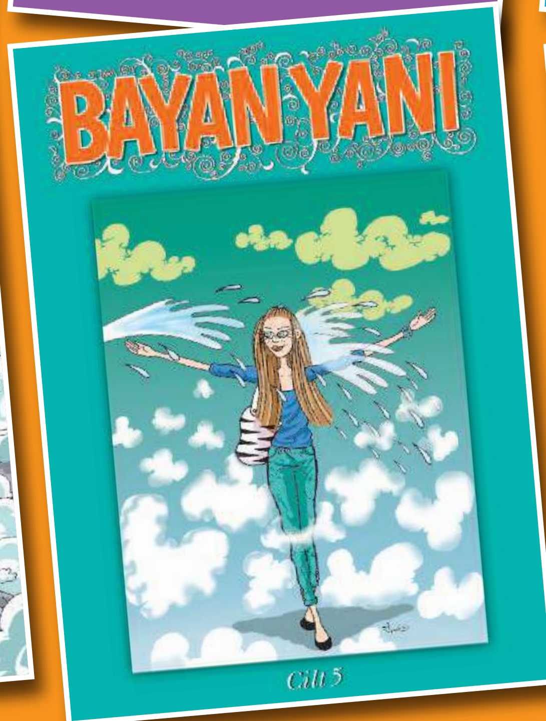
Cheryl'in dile getirmediği, ama belki de kendisi ve seks işçileri arasındaki en büyük farklardan biri; kendisinin mesleğini gönüllü olarak, saygın koşullar oluşturarak icra ediyor olması. Ancak dünyanın karanlık yüzünde, sokaklarda, gecede, tek başına yürümek zorunda kalan seks işçisi kadınların büyük çoğunluğu mesleklerini coşkulu bir sevinç ve mutluluk içinde icra etmiyorlar.

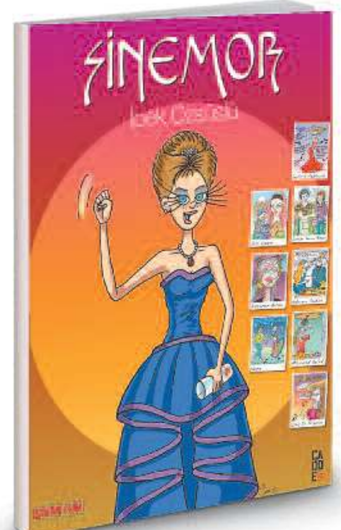
Bayan Yanı ciltleri kitapçılarda ve gazete bayiilerinde

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır... Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI

2017-06
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün

Yayın Kurulu Ramize Erer, Feyhan Güver, İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

BAYAN YANI

Yurdun dört bir yanından etek, şort ya da dekolte giyenlere taciz, darp, küfür haberleri...

